

Legolibro de Kolegio Doksy

La plej interesaj tekstoj el la bultenoj:

Uvítací proslov předsedy MNV v Doksech
p. V. Vachušky, k zahájení Letní školy
esperanta.

Dovolte mi, abych jako předseda MNV v Doksech u Máchova jezera vyjádřil vám srdečně přivítání jménem jmenovaného výboru a také celého obyvatelstva našeho města, které vás přátelsky přijalo a raduje se z vaší návštěvy. Zvláště vítám hosty z ciziny a mezi nimi paní Annu Alamo ze Švédska, která k nám přijela ze země námi ctěné a milované, dále pana J. Verdunka z Holandska, ze země, jejíž přízně si velmi vážíme. Byl bych šťasten, kdybyste si z našeho města odnesli nejlepší vzpomínky. Vaší záslužné práci pro mír přeji mnoho zdarů.

Dr. A. P i t l í k :

X.N. Ĉe la maro

Stýská se mi, stýská ...

Stýská se mi, stýská,
po mém sluníčku.
Zapadlo mi v dáli.
Kéž na chvíličku!

Stýská se mi, stýská,
po té, co mám rád -
Slíbila ses vrátit -
Díky tisíckrát!

Přestane se stýskat,
bolest pomine,
ret Tvůj na mém retu,
zas až spočine!

Rebrilis sun' en vasta mar'
Kun lasta lum' vespera,
Ni solaj vidis, - silenta par'
En amo senespera.
Leviĝis akvo kaj nebul'
La mevoj flugadis krie
Eklarmis via bel-okul'
Rigardis min pasie.
Larmoj falis sur via man'
Genuis mi kun tremo
La larmojn de via blanka man'
Mi trinkis for kun ĝemo.
De tiu horo turmentas min
Sopiro kaj doloro.
Per larmoj de la bel-virin'
Malsanas mia koro.

Svatopluk Ĉ e c h:

La malliberulo en Bezděz

1. "Refoje ĉe l' fenestro? Ree vagas
la meditante mens' al fora spac'?
Viziojn lasu, kiujn vi imagas,
amuzu vin per tiu ĉi donac'
Vi revis pri kverkejo subkastela
kaj pri tiea birda voĉo bela,
de mi akcepti do ĉi kanton volu,
ĝi plezurigu vin kaj vin konsolu.-"

2. Herman, la kastelposedanto, venas,

6. Kaj Prago kuŝas tie malproksime,
la arde sopirata metropol'!
Lin tie vartis mole kaj intime
sincera, dolĉa amo kaj bonvol',
karezis lin okuloj de l' patrino,
la patro premis lin al sia sino,
kaj la plej pompa trono sorĉan brilon
al li abunde ŝutis en lulilon.

7. Sed ĉio kvazaŭ ora sonĝo pasis -

dirante tion ĉi kun moka gest'
al reĝa orfo Václav, kiun tenas
la perfidulo Otto en arest'.
Kaj kaĝon li en lian manon metas,
kies pariojn branĉajn flugfrapetas,
birdido per flugilo grizkolora
kaj per kapeto kun okul' angora.

3. Per brak' malfortas prenas nun la
kaĝon
la pala knabo. Kvankam malsanet'
kaj suferado signas la vizaĝon,
li tamen sin kirasas per kviet'.
Lin malriĉula nur kitelo vestas,
sed li fieran dignon manifestas;
la frunt' kaj lipo estas dokumento,
ke l' aĝon antaŭkuras la prudento.

4. Repaŝis li al la fenestro. Tie
vidaĵ' mirinda antaŭ la okul':
pejzaĝo grandioza emocie
surfone borderata per nebul'.
Arbaroj jen, herbejoj sin prezentas,
rubandoj de riveroj jen arĝentas,
jen centoj da vilaĝoj kaŭras honte,
fieras kastelturoj jen surmonte ...

5. Kiu supozus nur, ke ĉi pejzaĝo,
la vastaj kampoj kaj la blua ĉarm'
de la montaro – estas apanaĝo
de l' knabo, kies vangon trempas
larm',
al la koret' velkanta pro doloro,
ke renkontbatas tie multa koro,
ke la infano en la vest' mizera
ja estas orf' de l' reĝo la fiera?

Ant. Slanina.

AL AMO /Al sveda samideanino Anna Alamo.

Vokis min jam de malproksime,
sonanta dolĉa voĉ' de l' esper'
al amo kristana.

Ĉarma Alamo,
vokas al Amo,

La patro mortis – La feliĉo for -
Eĉ la patrinaj brakoj lin forlasis -
Lin kaptiteca ŝarĝas nun dolor'.
Animon lian la malam' venenas,
fremdlingva nur ĉirkaŭas lin parolo,
mistrakto kaj senĉesa malbonvolo.

8. Rigardon sian al kamparo fora
kaj fine al la kaĝ' direktis li,
kie l' arbara kantbided' angora
en kuntirita sidis pozici'.
Ĉu en karcer' kun li la birdet' dronu
kaj elegiojn pri feliĉ' komponu?
Ĉu kantu arestit' al arestito
pri libereco, pri turmenta spito?

9. Ho ne! Per sia fingro, la subtila
malfermas li la kaĝon. Vidu, hej -
La bird' libere en sunlumo brila
jam sin direktas fluge al kreskej'.
Li – fil' de Otakar' – per voĉ' sonora
deklaras al Hermano la rigora:
"Ddonacon vian volu tuj repreni;
Mi povas porti ĉenojn – sed ne ĉeni! -

Tradukis prof. Miloš Lukáš

fratiĝu homoj, popolo esperanta,
per nia kara lingvo "verda"
pacon eternan ni defendu!

KORTUŜAJ SALUTOJ

Hieraŭ vespere vizitis samideanino Anna Alamo kaj samideano J. Verdunk la lokan someran teatro-scenejon festivalan, kie ili salutis la publikon en la nomo de sveda kaj nederlanda nacioj. Forta aplaŭdo de la alparolita publiko pruvis, ke niaj ŝatataj gastoj scias tuŝi la ĝustan kordon en koroj de la ĉeĥa popolo. Speciale la saluto NAZDAR!, dirita de A. Alamo entuziasmigis ĉeestantojn. Niaj eksterlandaj gastoj devis doni siajn subskribojn en la memorlibron de aktora societo de Praha gastanta tie ĉi. La salutojn interpretis s-ano V. Špŭr, kaj inspektoro J. Rýdl, estro de la festivalo, dankis al la parolintoj.

Same la parolado de s-anino Alamo en la restoracio "U jelena" pri la sveda helpo al suferantaj nacioj tre kortuŝis gesamideanojn de la Somera E-lernejo. Ni esperas, ke niaj eksterlandaj gastoj nin ne forgesos reveninte hejmen kaj ofte rememoros pri Doksy. Ni deziras al ili sukceson!

Dr. Aug. Pitlik: Jazykové odpovědi – Lingvaj respondoj

Esperantským filologům a znalcům Esperanta často docházejí z řad esperantistů dotazy, jež týkají se jazykových problémů Esperanta. Otázky ty ukazují, že mnohým esperantistům již nestačí vědomosti, jichž nabyli v kurzech Esperanta pro začátečníky a pokročilé, popř. jež naučili se v běžných mluvnicích, jež většinou znázorňují Esperanto jako řeč velmi lehkou, otázky ty jeví snahy o prohloubení všeobecné znalosti Esperanta, jež má být sice řečí jasnou a jednoduchou, nikoli však slovníkově, gramaticky a slohově tak chudou, aby se jím nedaly vyjádřit všechny myšlenky a city člověka, jako je možno jazykem živým.

Tomuto hladu po hlubším studiu Esperanta snaží se částečně vyhověti redakce esp. časopisů, že uveřejňují opravené a poznámkami opatřené esp. překlady textů z národního jazyka, popř. v jazykových koutcích a rubrikách zvaných „Lingvo“ probírají těžší stránky esp. mluvnic. Není divu, že i autor Esperanta po uveřejnění své „úplné“ učebnice o 38 stránkách roku 1887 a i po řadu let pozdějších byl zahrnován nesčetnými dotazy, jež zodpovídal sourkomými dopisy a nebo hromadně v časopisech „La esperantisto“ (v letech 1889-1893), „La Revuo“ (1906-1908), „Oficiala gazeto“ (1911-1912), „Lingvo internacia“ a jiných, při čemž po roce 1906, kdy zvolen byl na 2. Světovém esperantském kongrese v Ženevě „Jazykový výbor“ vždy upozorňoval, že jeho „Respondoj“ třeba považovati za názory a rady pouze soukromé, neboť prý jedině „Esperantská akademie“ po hlasování svého „Jazykového výboru“ má právo rozhodovati ve sporných a nerozhodných jazykových otázkách. Všechny Zamenhofovy jazykové odpovědi byly později sebrány a vydány v roce 1905 Dro. L. L. Zamenhof, Lingvaj respondoj nákladem Esperantista centro librejo v Paříži. Spis o 94 stranách obsahuje 99 odpovědí na 118 otázek.

Staří i noví esperantisté najdou v těchto „Lingvaj respondoj“ metodicky rozdělených na části o hláskosloví, kmenosloví, tvarosloví, skladbě a slovníku, většinu i dnes žádaných vysvětlení a poznají v nich ducha Mistra, nevnučujícího se, milujícího jazykovou svobodu, podivuhodně jasného, prozíravého a snášenlivého.

„Lingvaj Respondoj“ Dra Zamenhofa a jeho spisy „Fundamento de Esperanto“ a „Fundamenta Krestomatio“ jsou tři základní pilíře, na nichž pevně a jistě spočívá Esperanto!

LETNÍ KOLEJ ESPERANTA V DOKSECH (Somera kolegio de Esperanto en Doksy) – 16.-30.7.1948

Doksy u Máchova jezera, obklopeného množstvím přírodních krás, stanou se letos (již počtvrté) shromaždištěm těch, kdož přejí si snadno a rychle Esperantu se naučiti, popř.

prožití v přátelském esp. prostředí příjemnou a poměrně levnou dovolenou.

Místní rada osvětová v Doksech uspořádá v rámci svého kulturně-propagačního programu za spolupráce místního esp. klubu a členů komitétu „III. Letní školy Esperanta“ ve dnech 16.-30. července t.r. řadu kursů (základní, pokračovací, konverzační, seminář literární a historický (a zvláštní „cvičný“ kurs pro učitele esp. Cseh metodou, jakož i cyklus esp. přednášek z esperantologie a esperantismu, jež prosloví přední čl. jazykoví odborníci a pionýři. Mimo to opět bude uskutečněn (ve větším rozsahu) oblíbený kurs umění řečnického.

Účastníci ubytováni budou pouze v soukromí (v hotelích umístěn bude nově se utvořivší okresní úřad. Počet žactva je omezen (nejvýše 20, přihlásiti se nutno nejpozději do 15. června).

Zdařilá uspořádání kurzů v minulých 3 letech jak po stránce učební, tak i společenské a spokojenost 392 absolventů dosavadních kursů jsou nejlepším doporučením letošní účasti v Doksech.

Také letos s kursy spojena bude řada společenských podniků mj. esp. divadlo, akademie, letní karneval, benátská noc na jezeře a jeho plážích, závody v plování a veslování, táborový oheň, celodenní autokarový výlet, výpravy na houby aj. Další informace najdete v příštích číslech V.V. a „Esperantisty“. Letní kolej esperanta „Doksy“ u Nj. Š. 453.

Ĉ. III – 1

Leden 1949

LA TEMPO NENIAM HALTAS!

Transsaltinte limon inter 1948 kaj 1949 jaroj, mi devas pensi pri la lasta Somera Esperanto-lernejo en Doksy kiel pri pasintaĵo. Nun rememoroj nun ligas al tiu tempo, plena de ĉarmaj momentoj. Al tiuj antaŭtagmezaj horoj en lernejo, plenaj de entuziasmo, al tiuj belaj posttagmezoj sur strando de la Mácha-lago, al tiu bela kaj rava ĉirkaŭaĵo de Doksy, kaj al majestaj ruinoj de kastelo Bezděz ligas nin dolĉaj rememoroj. Travivaĵo en Doksy ne estas malaperaĵoj, sed periodaĵoj, ĉiu-jare ripetiĝantaj. Ni ĝoju pri estonteco, pri denova kunveno ĉi-jare en Doksy kun freŝa esperantista sento, kun sopiranta koro travivi dekkvar feliĉajn tagojn en rondo „familia“. Ĉarma regiono de Doksy, la bela Mácha-lago kaj bone preparitaj kursoj de Esperanto vin atendas. Kaj mi ne povas alie ol diri, kiel respondis tiu lernantino en kurso Bo je demando de la instruisto, ĉu Doksy oni povas konjugacii: „Jes, pasintjare mi doksis, nunjare mi doksas kaj venontjare mi doksos.

A.S.

FLORA LUDANTO

Dezerta strato

Tiu mallarĝa, kurba strato
Aspektas vere tre dezerte
Grizegoj premas ĝin inerte
Kaj nur malofte ĉara rado

sur ĝiaj kalvaj ŝtonoj saltas
Fenestroj tie brilas blinde
Kaj homoj tien alveninte
ne restas tie, kaj ne haltas

Tamen kelkiam (ĉu vi miras?)
Ĉarma knabino tien venas
(kaj kvazaŭ lumo post si iras)

Nigra kanto

Estas noktmez'. Vi en la Urbo solas
Kaj vagas tien, reen, kaj parolas
al la malheloj, kiuj vin strangolas

Lanternoj ŝutas straten siajn blankojn
la Urb' posedas du mil strangajn vangojn
kaj en mil lumoj brilajn lumolangojn

Kaj ien de ie avenuen fluas
fremdega melodio, kiu bruas
kaj vian koron nostalgie skuas
Estas noktmez'. Vi en la Urbo solas.

Tiam la strato sur sin prenas
gajan aspekton kaj ĝi spiras
pli freŝe, dum ŝi trapromenas.

Kaj vagas tien, reen, kaj parolas
al la malheloj, kiuj vin strangolas.

(la recititaj poemoj estis premiitaj en la konkurso de „Floraj Ludoj“ 1948 en Doksy – rimarko de la redakcio.)

Potřeba poesie

Není pravda, že život nově se tvořící společnosti bude méně poetický než byl ve společnosti zaniklé. Právě fakt, že základní statky staly se přístupny každému tak jako kdysi vzduch a voda způsobí, že také umění stane se věcí každého. A především ovšem umění slova.

Dnešní převratná doba bude asi znamenati také renesanci poesie. A je podivuhodné, že esperantské hnutí citlivě reaguje na tuto potřebu. Před druhou válkou téměř bezprostředně jako by se rodil esperantský klasicismus. A jakmile skončila válka, v nejrůznějších zemích nastupují cestu na Parnas noví lidé. Ale co je ještě zvláštnější, objevují se reprodukční umělci, kteří spojují svůj osud umělecky s naší věcí. Je to dojemné, ale je to také ohromující. Nikým nevoláno je tu náhle reprodukční herecké a pěvecké umění rostoucí a zakořeněné už ve verších a próze, které odmítají diletantství jak svou teorií, tak svými výkony. Že toto umění mohlo vzniknout, toho jedna příčina jsou též takové podniky, jako je naše kolej. Bez čtenářů nebylo by básníků, bez obecenstva nebylo by herců. Tak také v Doksech začalo se roditi esperantské reprodukční umění. Z ochotníků se stávali herci a zpěváci. Umění je iluze. Je to tvoření ilusí, které zlepšují život, neboť jej zkrášlují. Každé umění je národní. Ale tak, že musí být zároveň mezinárodní, tj. srozumitelné také druhým národům. Norové jsou malý národ, jejichž umění je zcela národní a přesto je to umění zcela světové. To bude také jeden z úkolů Esperanta: býti tlumočnickem národních umění.

S.K.

Viviu, vivu, Esperanto!

Jen verda stel'
glora signo de l'amo
Lumis al cel'
ĉiu de fidela ideano.

La klara bril'
vokas nin gaje al kanto
Kantu ni kuraĝe el gorĝoj mil
Vivu, vivu, Esperanto!

Jen verda stel'
glora signo de l'amo
lumis al cel'
Ĉiu de fidela ideano.

Ŝvelis la ond'
tondre jen iru la kvanto
flugas triumf' verda tra mond'
Vivu, vivu, Esperanto!

Teksto: Eli Urbanová

Muziko: Štefan Urban

ROČ. 5 – 1

únor 1950

SUR HORIZONTO KONTURIĜAS DOKSY

La sojlo de la jaro 1950 estas transirita, pasis jam unu monato de ĝi. „Verda voĉo“, post kelkmonata silentado, denove „vekiĝis“ por paroli al vi, karaj „Doksanoj“, lernintoj de Somera kolegio de Esperanto en Doksy kaj instigi kaj varbi ne sole vin, sed ankaŭ novajn adeptojn de nia

lingvo internacia. Vin, kiuj vizitas A kaj B kursojn, ni invitas por progresi en superaj kursoj kaj vin, kiuj jam vizitis ĉiujn kursojn, ni invitas al amika kunestado. Ni volas surprizi vin per novaj interesaj aranĝoj.

SKED eniras kvinan jaron de sia ekzisto. Por Esperanto ĝi faris gravan laboron, edukinte kaj instruinte multajn novajn esperantistojn – al tiuj malnovaj ĝi donis la novan entuziasmon al poresperanta laboro. Ĉiujaraj kursoj de SKED fariĝis kvazaŭ malgranda kongreso de Esperanto, kunvenigante gesamideanojn el ĉiuj anguloj de nia Respubliko kaj eĉ eksterlandanojn.

"Doksy, Doksy, konturiĝas sur horizonto". Alproksimiĝas malrapide, sed certe kursoj de SKED, la dekkvar tagoj de amika kunestado, la tempo neforgesebla, inspiranta poetojn kaj komponistojn. SKED povas esti fiera pri tiu ĉi fakto. Sed ni ne fieriĝas, ĉar ni scias, ke serioza kaj celkonscia laboro devas alporti fruktojn. Kaj tiuj ĉi fruktoj apartenu al nia kara Esperanto, al venko de nia homa ideo porpaca.

A. Slanina

HO, REVENU!

teksto: Eli Urbanová,
muziko: Štěpán Urban

(Dediĉita al Doksy)

Ho, revenu, la ĉarmaj tagoj
pasintaj tagoj de ĉi-somer'!
Ho, aperu, la verdaj flagoj,
per kantoj ekvivu la ter'!

Ho, revenu, la ĉarmaj tagoj,
pasintaj tagoj de ĉi-somer'!
Ho, aperu, la verdaj flagoj,
per kantoj ekvivu la ter'!

Ho, revenu, karaj amikoj
niaj amikoj de post montar'
ho-disflugu amkomunikoj
de nia koro trans la mar'.

Ho, revenu, belaj momentoj
karaj momentoj de l'geanar'
Ho, blovegu potencaj ventoj
pri ekkompreno de l'homar'.

KVIN JAROJ

Hodiaŭ venas al vi la VERDA VOĈO en nova vesto. Kvankam ĝi aspektas nova, tamen ĝi restas via malnova amiko. Kvin jarojn jam ekzistas SOMERA KOLEGIO DE ESPERANTO en Doksy, do, la jubilea jaro de nia laboro. VERDA VOĈO estas pli juna ol SKED, ĉar ĝi komencis aperi post unu jaro de la fondo de SKED. Kaj ĝi faris bonan laboron, estante „ligilo“ inter gelernintoj. „Ĉiun tagon io nova komencas“, diras en sia poemo nia poeto Jaroslav Seifert. Jes, ĉiun tagon io nova komencas, ĉar la vivo estas movo kaj progreso. Esperantistoj estas homoj, kiuj ŝatas vivon, batalas por la paco kaj restas ĉiam progresemaj.

A.S.

KRONIKO

Ho, kiel la terura tempo pasas! Jam pli ol duono de nia tempo, kiun ni volas ĝui en Doksy estas jam post ni. Sed tamen ni plendu pro ĝi. Retrorigardante mi devas konfesi, ke ĝi estis bone eluzita. Jam de lundo pleniĝas ĉiutage la lernejo per Esperanto-avidaj lernantoj de ĉiuj gradoj, por ellerni nian belan lingvon, lingvon de ĉiuj pacamaj homoj. Libieran tempon post la lernado uzas la lernantoj por banado, ekskursoj, amuzado ĉiuspeca. En programo estis lunde vespere amuza kunveneto, marde antaŭvespere ekskurso en nekonatan regionon (ĝi estis restoracio Zátíší), kie sano Vítek interese rakontis pri nuna vivo en Francujo. Merkrede ni kunvenis ĉe bivaka fajro kun bela, improvizita programo, ĵaŭde posttagmeze ekskurso al kastelo Bezděz kun vespera dancamuzo en vilaĝo Bezděz, vendrede faris niaj samideanoj libervolan brigadon kaj en ĝia kadro ili reordigis teatrejon en libera naturo en Doksy. Sabate vespere oni aranĝis teatraĵon en teatra halo de hotelo „Jelen“, dimanĉe okazis la tuttaga ekskurso al kastelo Kokořín, al urbo Mělník kaj Roudnice, kie estis tagmanĝo. Posttagmeze ni vizitis la fortikaĵon Terezín, kie ni trarigardis estintan koncentrejon

kaj tra Litoměřice, kie ni vizitis monumenton de K. H. Mácha kaj preĝejojn. Ni revenis je la 19-a horo al Doksy. Lunde posttagmeze okazis por lernantoj de kursoj D kaj F provlecionoj de instruado por Ce-instruistoj gvidata de s-anoj A. Slanina kaj K. Šolc.

Ha – na – ko

Ĉu vi estas esperantisto?

Vi, kiuj almenaŭ komprenas nian lingvon, certe vi aŭdis, ke Esperanto estas lingvo viva kaj evoluiĝanta kaj vi eble komprenas, kial ni tion akcentas. Sed ĉu ni esperantistoj ankaŭ evoluiĝas? Estas ne kontestebla fakto, ke ĉiujare ni varbas multajn novajn adeptojn al nia ideo, sed neniu kalkulas, kiom da varbitoj perdiĝas post kelkaj monatoj aŭ jaroj, por kiom da inter ili E-o estas nur ilo por „Doksy“ „doksi“ (ami, amindumi, amuzi, interkonatiĝi gee kaj t.p.) Mi tute ne volas kontraŭdiri tiun manieron de varbado, sed fakte nur malmultaj restas fidelaj kaj celkonate volas helpi evoluon kaj finan venkon de E pro ĝiaj vere noblaj kaj sociaj celoj. Kaj ĝuste al tiuj bonvolaj mi direktas la entitolan demandon.

Kontraŭe al Bulonja Deklaracio pri esperantismo p. 5 ni plej bezonas samideanojn, kiuj ne uzas E por siaj propraj celoj, sed kiuj antaŭ ĉio profunde studas kaj komprenas la lingvon kaj uzas ĝin por tuthomaraj celoj interkomprenigaj kaj pacaj. Tio signifas, ke ni bezonas batalantojn, kiuj posedas ne nur pasivan lingvoscion, sed aktive uzas kaj studas ĝin, komprenas ties bezonojn kaj laŭ sia povo efektive helpas al evoluo de la lingvo, sed precipe de esperantismo (konforme al punkto de aludita Deklaracio). Oni asertas, ke la komencartikoloj ne estas legataj, sed se iu el la kursanoj tamen legos ĉi tiun, mi petas, fariĝu vi tiaj esperantistoj, karaj. Penu antaŭ ĉio ellerni kaj funde studi la lingvon, ties gramatikon kaj literaturon kaj nunan staton kaj vi certe trovos manieron, laŭ kiu ankaŭ vi povos helpi disvolvon de plej nobla homa ideo tute konforme al nuna stato kaj evoluo de la homaro. Ne cedu antaŭ baroj grandaj aŭ malgrandaj, sed forigu ilin, ĉar vi, ĉiu izolulo, povas tiel helpi antaŭenpuŝon de nia al ni ĉiuj tiom kara ideo.

Kaj se vi hazarde ne trovos praktikan vojon por helpi, havante bonan volon, dispodigu vin por niaj komunaj klopodoj al niaj organizoj kaj ne lasu viajn bonvolajn manojn kaj korojn defali de tiu vere nobla laboro, kiun la homaro urĝe bezonas. Kaj tiam vi estos esperantisto en la nuna plej bezona senco de la vorto.

Ký

SVIT zdraví „VERDA VOĈO“ a účastníkov LKED.

Včera vyšlo prvé číslo nášho časopisu VERDA VOĈO v Doksoch, ktorý bude vychodiť jako pre Doksy, tak i pre Svit. Srdečne ho vítame s usmíatými tvármi všetci, ktorí ho poznáme, alebo vieme, čo pre nás znamenal a znamená. Veríme, že i naši noví samideáni ho budú netrpezlivo čakať. Pri jeho čítaní ozeleňajú esperantistom všetky myšlienky a cítíme pocit vzájomnej spolupatričnosti. Těšíme sa z docielených výsledkov jeho doterajšej činnosti a jeho meno si nevieme ani ináč predstaviť. Zelený hlas patrí všetkým, ktorí patria do esperantskej rodiny. Minulé roky sme si tento časopis vedeli predstaviť len pre Letnú kolej Esperanta v Doksoch. Tohoto roku sme videli, že prišiel k nám i do našich domovov. Prečo to? My, ktorí sme boli v Doksoch už minulé roky, vieme, že tak ako nás spájala po dobu koleje, tak nás chce spájať aj vtedy, keď si len na Doksy vzpomínáme. Áno, spája našu esperantskú rodinu po celej našej vlasti a veríme, že týmto spôsobom koná plne svoje poslanie.

Ale ešte jedna vec upútala našu pozornosť vo včerajšom VERDA VOĈO. Pod hiezdou hlavičky je nápis „Doksy ĉe Mácha lago – Svit Tatry“. Nuž, milí samideáni, aj to vám vysvetlíme. Zelený hlas počúva veľa ľudí z rozhlasu, číta v novinách, v letáčkoch apod. Aj vo Svite sa ujalo semienko Esperanta účinne tak, že s veľkou radosťou sme oznámili širokej verejnosti zriadenie Letnej koleje Esperanta vo Svite pod Tatrami a to podľa vzoru Doks. O čo nám išlo? Išlo nám o účinné šírenie našej myšlienky rozvoja Esperanta a o vzájomné sblíženie Čechov a Slovákov, veď i na brnenskom esperantskom kongrese sa slovenskí a českí esperantisti spojili v jeden svaz.

Letnú kolej vo Svite by sme mohli nazvať aj odbočkou Doks, nakoľko vedenie koleje v Doksoch vedie i kolej vo Svite. A tak VERDA VOĈO bude niesť meno DOKSY-SVIT, z čoho máme veľkou radosť. Pevne veríme, že táto spolupráca prinesie aj v budúcnosti pekné ovocie a že zelený hlas prenikne celým svetom. Nášmu VERDA VOĈO pre Doksy-Svit želáme veľa úspechov a taktiež srdečne pozdravujeme všetkých účastníkov koleje v Doksoch.

Mikuláš Novák,
Administrátor koleje vo Svite

F. Pel **PORPACA PREĜO**

Eldiru preĝon sub Verda stel'
por daŭra pac' en tuta mond'..
ŝanĝiĝis ege homaro jam
per ŝauma mar' de militond'

Ankoraŭ ploras, ho mia Di'
la patrinbrust' kaj ŝia kor'
je edzo kara, senviva fil'
kiuj falis dum pafodor'...

Vi certe aŭdas laŭtan voĉon
de morta hom' el griza tomb',
ja kies vivon mallongigis
mortiganta la flugilbomb'...

Jam ne premesu, potencia Di',
mortigi al malvarma fe'!
Efloru paco, feliĉo, am',
kaj ridu sun' eĉ tuta ter'!

La poemo estis premiita okaze de la II-aj „Floraj ludoj“ en Doksy 1949

La arbo nur ekfloros

vaste kaj plene kaj donos fruktojn dolĉajn kaj abundajn, jes, ĝi - n i a e s p e r a n t o. Ĉiu konsciiginta esperantisto klare komprenas, ke unu komune akceptita lingvo, egalrajta propraĵo de ĉiuj nacioj estas nerefuteble – geniaĵo. Nekontestebraj estas ankaŭ kvalitoj de Esperanto kiel helplingvo internacia. Sed ne estas sen intereso, ke same aŭ simile opinias pri la internacia lingvo vasta publiko – kaj tamen la movado kvankam „prosperadante“ kaj „plimultigante sian anaron“ jam dum pli ol 60 jaroj, ne kontentigas nin sufiĉe. La kialo? Sendube baraktas daŭre en la mondo pli fortaj ideoj baziĝantaj sur ekonomiaj principoj kaj diferencoj. Antaŭ ol tiuj ideoj estos finiĝintaj sian evoluon kaj venkon, oni ne atendu finan sukceson sur tereno interlingva kaj male: post kiam la internaciaj rilatoj definitive klariĝos, altrudos sin la problemo de lingvo internacia kiel nepre

solvenda kaj unuaranga. Do, nia ĉefa tasko estas persisti en nia strebado kaj klopodi, ke oni trovu ĉiam novajn aplikeblecojn de nia lingvo sen superflua nure teoria porlingva propagando. Kompreneble, nuntempe, kiam mankas la kontakto kun eksterlando, speciale vigla kontakto de unuopuloj, ni apenaŭ povas trovi ĉiam la ĝustan manieron, en kiu ni praktikus la lingvon. Sed tamen restas kontakto skriba kaj kvankam, laŭ ni scias, esperantistoj estas korespondemuloj, ankoraŭ multe povas esti farata. Ĝistempempe ni uzu bone la tempon por funde ellerni la lingvon. Fuŝuloj malhelpas la movadon kaj ni, bedaŭrinde, havas multajn „eternajn komencantojn“ pri kiuj ni senĉese mokas, ilin kondamnas ne havante ja forton kaj eblon ilin aŭ pliperfektigi aŭ el la movado, kiel operacianta ĥirurgo faras kun nesaniĝebla difektita korpoparto, forigi. Tion devus ĉiu tiel nomata „eterna komencanto“ konsciiĝi kaj eĉ tion, ke ankaŭ li povas perfektigi, por fariĝi modela oratoro, kiu vere majstras la lingvon kaj tiel plej bone ĝin propagandas. Špúr

Dr. Ant. Pitlík **VESPERE SUB LA FENESTROJ**

AL vi mi subfenestren iras
trezoro – vi min konas. La revulon!
la korvenigrajn buklojn mi sopiras
ekvidi kristalpuran la okulon,
ĝin, kiun ja ravite mi admiras
sed senrezulta estas mia peno
kaj vanas la atendo de la ĝoj’.
La karulino tie post kurteno
rigarde serĉas mi je lasta foj’.

El nuboj lun’ elnaĝis por spioni,
Volante per momenta ekbrilet’
al esplorado mia helpon doni.
Jen ia ombro – Ha, nur ŝajne trempa!
Eterne mi atendus, se laŭ siluet’
almenaŭ mi sukcesus vin rekoni!

El la ĉeĥa tradukis M. Lukáš

E s p e r a n t i s t é a l i t e r a t u r a

Dnešní doba při nejlepší snaze o pokrok a lepší život člověka souběžně přináší určité nesnáze. Většina našich esperantistů cítí potřebu zdokonalení s prohloubení svých jazykových znalostí literaturou. I když víme, že původní i překladová literatura v Esperantu je již tak obsáhlá a tak rozmanitá, že uspokojí i nejnáročnějšího z nás, přece jen nemáme k ní v současnosti přístup a naše koupěchtivost ze známých důvodů nemůže být ukojena. Upokojujeme se skutečností, že jsou ještě důležitější statky, za které se vydávají valuty.

Nesmíme však zapomenouti přece jen na určité možnosti. Starší esperantisté mají své esperantské knihovny, jež mnohdy obsahují perly esperantského snažení. Jistě by nešli cestou pokroku, kdyby se domnívali, že tyto knihovny slouží jen k ozdobě jejich příbytků. Kniha má být čtena. Obracejte se tedy na ně i v těchto případech a tito samideáni jistě vás pochopí a podle možnosti vám pomohou.

Vždyť všichni víme, že jen jazykově vyspělý esperantista plně slouží svému národu, a to už psaným slovem ve své korespondenci nebo osobně přímým hovorovým stykem. Nezapomínejme však ani na knihovny místních esperantských odboček nebo klubů, ani na časopisy, jež klubům docházejí. Čtěte vše, co může posloužit vašemu prohloubení jazyka a ve schůzkách diskutujte o jazykových i věcných otázkách.

Uvidíte, jak jeden skutečně využitý rok vás vyvede ze začátečnických obtíží a převede vás do řad, na něž se případně ještě dnes díváte s určitou žárlivostí a s otázkou: „Kdy i já budu mezi nimi?“

Až se opět po roce sejdem v novém studijním úsilí, pak si lehce ověříte, kam vás dovedl jeden rok zájmů o esperantské písemnictví a tím o samotný jazyk.

Jelč

KRONIKO!

Pondělí 17. Července 1950 bude možná velmi významným dnem pro mnohé z našich žáků, neboť to bude datum, kdy ponejprv vstoupili do velké rodiny esperantistů. Vyučování začalo o 8. hodině ranní pro všechny stupně a při dobré náladě skončilo v poledne. Odpoledne za pěkného počasí, jen trochu bouřkou přerušeno, bylo slunění na pláži a koupání v jezeře. Potěšitelným zjevem jest veliký zájem o naši esp. prodejnu, který je u některých samideánů dokonce větší než hlad, takže po skončeném vyučování místo k obědu, trpělivě čekají, až na ně přijde řada a mohou si koupiti učebnice, slovníky, různé esperantské knihy a památkové předměty s esp. textem neb obrázky. Věříme, že toto nadšení je neopustí ani po návratu z Doks a prostřednictvím Esperanta budou bojovati za krásnou myšlenku sbratření a míru mezi národy.

Ha – na – ko

Antonín Frantl:

Io pri la esperantista movado inter la legianoj en Siberio.

Versimile estas tre malmulte konata la fakto, ke ankaŭ inter niaj legianoj en Siberio dum 1918-1920 ekzistis esperantista movado. Ni posedas kelkajn memoraĵojn pri tiu fama tempo, precipe kajeron, kiu enhavas 29 artikolojn aŭ rakontojn en esp. lingvo, kelke da kopioj de leteroj rilate tiu movado, kelke da adresoj de esperantistoj, inter ili estas nomoj certe inter nia gesperantistaro konataj precipe s-anoj Jaroslav Hebký, Otto Petr, dro. Albrecht Píša, Ludvík Zanhár ktp.

Poste li posedas kelkajn leterojn vere unikajn. Kion mi scias kaj povas laŭ dokumentoj pruvi, estis aranĝitaj kursoj: „Samostatná dopravní rota“ en Krasnojarsk kun 15 lernantoj, kies gvidanto estis s-anoj Otto Petr kaj Píša. Dua kurso estis ĉe la stabo de la III-a divizio en Krasnojarsk kun 23 kursanoj, kiun gvidis mi mem.

Mi vizitis tiulandajn esperantistojn en Omsk, Krasnojarsk, Ĉita kaj Herbin. Precipe pri Herbin mi posedas belan memoraĵon.

Tie mi vizitis en redakcejo s-anon Gregorij Aleksejeviĉ, Sofoklov, redaktoron de ĉina gazeto Inan Dun Bao. Interesa estas, ke li estis Ruso, kiu memordonacis al mi unu ekzempleron de sia gazeto, kiun mi ankoraŭ posedas.

Dum mia vojaĝo orienten vizitis min en mia vagono, sur kiu estis grandlitere skribita la vorto „Esperanto“, du japanaj soldatoj, esperantistoj, kun kiu mi interkompreniĝis. De ĉiu mi havas japanajn skribsignojn.

Ke mia agado lasis post si ankaŭ iajn fruktojn, pravas la nelaciĝanta kaj fama propagandisto de Esperanto s-ano Frant. Svaĉina en Lanžhot, kiu esperantistiĝis en Siberio kaj kiu kun la tuta mondo korespondas pri temoj:

- 1) Tuta homa vivo de naskiĝo ĝis renaskiĝo
- 2) Pri metodo, kiel propagandi Esperanton
- 3) Pri bredado de senkornaj kaprinoj laŭ plej moderna metodo
- 4) Pri metodo, kiel ĉesi fumadon

KRITIKO

Vespero de sorĉoj

Por ne lasi liberan senkonkurenca kampon al pluraj samideaninoj, kiuj en SKED praktikas senbride siajn sorĉojn, oni invitis grandan magiiston „Li“ alinome R.Y.Zner el Trompio, ke li prezentu sian arton.

En magia ilumino prezentis sinsekve la granda „Li“ siajn iluzionaĵojn, kiujn sekvis la plenplena salonego kun retenita spiro. R.Y.Zner montriĝis sperta esperantisto kaj lia sprita esperantlingva kaj alterne ĉeĥa komentado akompanis liajn sorĉojn. Ne malpli gaje subtenis lin ĉe lia nigra arto kaj komentoj s-ano Slanina. En lertaj manoj, misteraj skatoloj, sorĉaj tuboj aperadis kaj malaperadis kvantoj da cigaredoj, tukoj, globoj, brulanta kandelo kaj ne mankis garnituroj de ĉarma delikata sinjorina tolaĵo, oraj ringoj, horloĝo ktp. La granda sorĉisto permesis el kelkaj kazoj al la verda spektantaro rimarki la artifikon de liaj sorĉoj, kion danke kvitancis la scivolegema publiko. Tamen la iluzionaĵoj estis iom unuspecaj kaj ne malutilus ilin iom buntigi per aliaj prezentaĵoj, kiujn ni ĉe granda „Li“ vidis ekz. en Brno (liberiĝon el katenoj k.s.).

Dum la interesa vespero prezentis al mi profesoro Urban siajn komponaĵojn - du belajn kanzonojn pri la „Ĉe“ - bestetoj, pri la hundeto kaj katino, kiujn al ni kantis samideaninoj Urbanová kaj Peřinová. La gajajn tekstojn por la kantoj verkis s-anino Urbanová kaj ili bone konvenis al la vigla muziko.

Tamen kelkloke ili meritis koincidigon de la ritmo lingva kun la muzika laŭ la postuloj de la moderna porkanta tekstfarado.

Estis vere bela vespero, kiu ĝis malfrua horo katenis multajn ĉeestantojn en la salonego „Ĉe la cervo“.

Georgo Radiketo

NOVAĴOJ

Dnes ve čtvrtek 27. Července 1950. Svátek sv. Pantaleona. Své narozeniny slaví Václav Hoskovec.

Počasí: po benátské noci bude krásně. Dnešní program: Zájezd do Mnichova Hradiště. Autokar vyjede v půl druhé od Deltý. Večer akademie v sále restaurace „U Jelena“. Začátek v 8 hodin.

KLAĈEMA OBSERVANTO:

Bylo zjištěno, že redaktor V.V. ztrácí inspiraci, jakmile se podívá na svou sekretářku.

Zam. redakce

La arto paroli

La lingvo parolata estas ĉiam alia ol la lingvo skribata. Ĝi devigas nin rapide interpreti ideojn en sonojn, vokalojn kaj konsonantojn, kiuj formas vortojn kaj frazojn. Do la demando de la ĝusta parolo ne estas nur teorio, sed ankaŭ praktiko. Kaj praktiki lingvon estas: regi bone langon, lipojn kaj spiradon. Bone artikuli. Do tio estas multaj postuloj. Tial ofte okazas, ke homo, kiu la skriban lingvon regas perfekte dum la parolado, faras gravaj erarojn ne nur gramatikajn, sed ankaŭ en esprimoj de taŭgaj vortoj, per kiuj li volas diri siajn pensojn. Parolata lingvo estas lingvo viva kaj ne tute logika. Ni parolas ne nur per la buŝo, sed ankaŭ per gestoj, okuloj kaj helpas al ni la medio, en kiu ni troviĝas.

Jaroslav Kabeš – MOUDROST A TAJEMSTVÍ

Tajemství není nic, co by zde-onde bylo
A slova nenajdeš, jež by je vyjádřilo.
Jen slovo vyslovíš a jsi na půdě cizí
co jsi chytit chtěl, jak vzduch ti v prstech mizí.
A TO, co uniklo, je ONO, co se tají
A jmenovale jen věc jaké nás potkávají.

A TO, co uniklo, je ONO jádro prosté,
Z kterého stvořitel i vše, co stvořil, roste.
V hloub všeho popatří, kdo žádosti se zproští -A
v žádostivosti jdeš vstříc jen konečnosti.
Leč VŠE, i konečnost společný kořen mají
Tam někde v hloubce se v tajemství...
(ukrývají???)

KRONIKO

V pondělí večer byla první besídka naší koleje v letním divadle, kde každý z našich žáků měl příležitost přispět něčím ke všeobecné zábavě, ať už anekdotou, zpěvem a hudebním neb jiným číslem, bohužel však naši samideáni této příležitosti málo použili, takže program udržoval hlavně samidean Slanina s několika jinými, které se mu podařilo heverem vytáhnout z publika. Přesto však doufáme, že se posluchači dobře bavili a na příští besídku opět přijdou a to nejen jako posluchači, ale i jako spoluúčinkující. Po desáté hodině, kdy besídka skončila, aby se každý mohl odebrat k posilujícímu spánku, všichni poslechli dobře míněné rady s-ana Slaniny a za nádherného zpěvu nové doksanské hymny „A vy páni muzikanti“ se rozešli do svých ne-domovů a posilující spánek pak částečně absolvovali příštího dopoledne ve škole. Jedině někteří žáci kursu „A“ si stěžovali, že byli nesvědomitě rušeni v této zdravotní činnosti ostatními, kteří pro ně neměli náležitého porozumění a bavili se o takové prosaické havěti, jako je kočka, pes, veverka apod. (Ředitelství školy však již přislíbilo nápravu a bude asi zřízena paralelka někde v tiché ulici – pozn. redaktora).

Ha – na – ko

Naučte se veselé písně „ĈIU ĈIU“

od A. Horneza

Do Esperanta přeložil Raymond Schwartz

Ĉiu, ĉiu, ĉiu, ĉiu,
ĉiu homo vidas tuj
ke l' plej bela familio
troviĝas ĉe ni en Esperantuj!

1) Se iu venas eĉ el Afrik,
ni lin komprenas sen
helpo de mimik'
Kaj se vi iras al Amerik'

Ĉiu, ĉiu, ĉiu, ĉiu,
scias, ke sub Verda stel'
nia granda familio
konsistas el
sanktuloj de l'ĉiel'

tuj iu diras:
„Sidiĝu, do, amik'!“
Ĉiu, ĉiu, ĉiu, ktp.

2) Ĉiu sinjoro
dediĉas sin
en tuta koro
al ĉarma kursanin'
Se ŝi hezitas pri l' gramatik',
li ŝin invitas
volonte al praktik'

3) Ni dum kongrese
kun venas por
konsenti jese
kun ĉiu orator'
Kaj eĉ l' eterna statut'-batal'
finiĝas per la
plej harmonia bal'.
Ĉiu, ĉiu, ĉiu, ktp.

PROVERBOJ

Vivis puninde, mortis ridinde - Kia vivo, tia morto - Amikon ŝatu, malamikon ne batu - Al Dio plaĉu, sed sur diablon ne kraĉu. - Se vi povas, profitu, sed iliajn ne incitu - La lango de virino estas ŝia glavo - Virino baras per lango, aperas vundo plej sanga.

ADIAŬA ĜIS REVIDO

Kiel silentas la silento. – Mácha – lago kviete ondiĝas kaj betulfolioj falas sur ĝiajn ondojn – malrapide unu post la alia. Kaj ĉiu folieto mezuras peceton da tempospaco, kiu kvankam senmove eterne iras. – iras... iras. Ne haltante ĉe feliĉaj momentoj, ĉar ĉio en la mondo estas movema, ĉio iras antaŭen kaj progresas. La karaj momentoj forpasas, sed ne malaperas. Ili restas en rememoroj de l'homoj, kaj tiuj ĉi rememoroj estas forta ligilo, liganta pacintecon kun estantecon formante estantecon. Ni estas Esperantistoj. La vorto esperi diras al ni ne rezigni sed atendi... Atendi tion, kion ni en profundo de nia animo sentas. Kaj kredo, karaj, ofte la atentado (espero) estas pli bela ol efektiviĝo. Espero – revoj kaj songoj. Kaj la kredo? Ĝi ja estas plej potenca elemento en la mondo. Ĉio, kion ni sincere kredas, efektiviĝas, do, ankaŭ nia ideo efektiviĝos. Ni ĝojos tiam, sed ia nostalgio restos en ni. Nostalgio post la tempo, kiam ni estis pioniroj, kiam ni vivis intime, kiel vera rondo familio.

Kaj vi, forirante el Doksy, sentos saman nostalgion. Vi bedaŭros momentojn, kiujn vi neelĝuis, estante en societo de samcelanoj – samideanoj. Vi bedaŭros, kial vi ne ĝuis „tagon hodiaŭan“ zorgante pri la tago morgaŭa. La remoroj estos dolĉe amaraj kaj tamen vi sentos vin feliĉaj. Rememoroj, kian forton vi havas?

Ni ne adiaŭas sciante bone, ke ni denove revidos nin venontan jaron en Doksy. En nia Somera Esperanta-Kolegio. Do, ne adiaŭ, sed ĝis la revido!

AS

Valda Vinař **Dum ĉielploro**

Vi amoj longe forpasintaj
al la land' de nereveno –
kial min ektaŭsis via
vana bonodor'
nun, en la hor'
melankolia
dum la rev' trans la kurteno
de ĉiela griza plor'
la senkonsola –
kiam tristas mi pro amdolor' ... ?

Florkronoj vane mortvenkintaj
kun odoro la funebra -
kial mi, entombigante
vin en propra kor'
sen rememor'
tamen konstante
vidas vin en songo febra,
kiam ĉio iĝas for
kaj neniiĝas -
por ke restu nur la amdolor'.

la belliteraturan kaj poezian konkurson de la „Floraj Ludoj de Doksy“. Premiitaj Karolo Piĉ, Valda Vinař, Eli Urbanová, Marie Kleinbauerová por poeziaj verkoj kaj prof. Š. Urban pro prozaĵo poste akceptis la premiojn kaj simbolajn ruĝajn rozojn kaj laŭ peto de la publiko deklamis el la premiitaj verkoj. Estis emociaj momentoj longe neforgeseblaj kaj entuziasme sonis la aplaŭdoj. En la solena apogeo de la vespero ni nur malhavis nian himnon „La Espero“. La belegan vesperon fermis sonoj de „Tokato“ de Cecilie Chaminade virtuoze parkere pianluditaj de s-anino prof. Dana Mottlová.

Georgo Radiketo

KRONIKO

Tak už se blíží chvíle rozloučení, doufejme, že jen do příští LKED. Letmo ještě vzpomeneme, co jsme prožili tento týden. V pondělí to byl kouzelnický večer u „Jelena“, kde velký Mag Li z Islandu nám prakticky ukázal, jak se tajemná kouzla provádějí.

Úterní večer byl vyplněn zajímavou – jako vždy – přednáškou s-ana Vítka o cestě do Švédska a Laponska. Na středeční benátskou noc pak jistě nikdo z účastníků nezapomene. Jízda ve všech člunech (včetně motorového) na jezeře, ohňostroje, lampióny, bengál, zpěv, taneční zábava v restauračním sále na pláži a pak ještě procházka vlahou nocí lesíkem kolem jezera... Ve čtvrtek odpoledne byl zájezd do Mnichova Hradiště, kde jsme si prohlédli Valdštýnský zámek s množstvím obrazů, většinou členů valdštýnského rodu a dobře zachovaným vnitřním zařízením, načež jsme navštívili ještě „Drábské světničky“ ve skalách vytesané, kam se uchylovali Čeští bratři před pronásledováním katolických pánů po bělohorské bitvě. Večer byla uspořádána akademie

s vybraným programem. Pátek dopoledne poslední vyučovací den a večer byl uspořádán karneval pro žáky LKED na rozloučenou. Tento karneval byl veselý, jak každý karneval má býti. Bylo mnoho originálních masek, mezi nimiž vynikala maska našeho zvláštního reportéra zvtč, který tam byl jako inkognito Herald de España. V sobotu byly provedeny závěrečné zkoušky a testy a pak rozchod a - na shledanou!
Ha – na - ko

Tisková oprava

Do úvodního článku „Fonetiko de Esperanto“ minulého čísla vloudily se některé tiskové chyby, jež tímto opravujeme: v druhé řádce má státi viva, v šesté us, eu 11 esprimatan, 13 Tia, 15 kontaktas, 16 elparolon místo enhavon, 17 duonfermiteco, 20 konsonantoj, 22 elparolu, 26 ne skribo, 30 Esperanto, 31 ĝiaj.

Readkce využívá této příležitosti a prosí své čtenáře, aby prominuli chyby a překlepy, které se při psaní Verda voĉo do textu vloudily. V.V. pro nedostatek času bylo děláno chvatně a doufáme proto, že naši omluvu s porozuměním přijmete.
Redakce

ANONCOJ:

Kdo mi půjčí kapesníky při dnešním loučení? Zn: „Líbilo se mi v Doksech“.

Kdo mě doprovodí na nádraží? Zn: „Mám těžký kufr“.

Mohlo by ředitelství koleje zřídit hvězdárnu. Zn: „Hledáme zelenou hvězdu“.

Naučím vás tančit. V neděli v 8h ráno čekám na náměstí. Značce: Stydlivá samideánka. Zn: Ochotný.

Listárna redakce děkuje všem spolupracovníkům a přispěvatelům . V první řadě děkuje technickému personálu a obětavé sekretářce. Děkujeme též shovívavým čtenářům, kteří tak horlivě V.V. četli. Neloučíme se s vámi, neboť by to znamenalo pláč a my nechceme plakat.

Ĝis la revido!

Red. A. S.

KRONIKA

Tedy opět v Doksech!

S jakou radostí se vracíme do „zelených Doks“, tohoto krásného města u Máchova jezera. Nebe pláče radostí, žáci se sjíždějí po celou sobotu, někteří noví jsou zklamáni tímto prvním deštivým přivítáním, ale staří „Doksané“ se nedají mýlit a plni optimismu věří, že bude hezky, jako každý rok, když jsou kursy a letní školy (koleje) v Doksech. Na nádraží je přivítání, kufry jsou přejímány k dopravě do bytu, žáci dostávají první pokyny a rozcházejí se do svých bytů. Večer pak je seznamovací schůzka v restauraci „U Jelena“, kde jsou představeni učitelé koleje a žákům podány různé informace.

V neděli o desáté hodině dopolední bylo oficiální slavnostní zahájení kursů koleje opět v sále „U Jelena“. Schůzi řídil s-no Špúr, který přivítal přítomné žáky i hosty, zejména předsedu MNV Hanouska, předsedu EAČSR Malíka a předsedu pražského E-klubu Šustra a oznámil pořadí řečníků. Prvním řečníkem byl předseda MNV soudruh Hanousek, který krátce, ale srdečně přivítal účastníky koleje a promluvil o důležitém poslání Esperanta v naší lidovědemokratické republice a naší práci přál plného zdraví. Jako druhý řečník promluvil zakladatel koleje uč. Karel Šolc o vzniku školy, která jest a musí zůstatí jednou z nejlepších v celé Evropě. Po té ředitel školy s-no Dr. A. Pitlík podal přehled p průběhu školy, která začala s 60 žáky a rok od roku získala jak rozsahem, tak i úrovní. Uč. Slanina pak doporučil pokročilým žákům návštěvu kursu řečnického, neboť esperantisté jsou často žádáni o přednášky při návštěvě jiných klubů nebo v zahraničí. S-no Dr. St. Kamarýt promluvil o přímém vztahu leninsko-stalinské ideje k Esperantu. Učitel Vítek svým známým poutavým způsobem objasnil vnitřní ideu Esperanta, která vede své stoupence k dorozumění a míru mezi národy. Část své řeči přednesl slovensky zdůrazniv důležitost výměny žáků v kolejích v Doksech a ve Svitě. Za žactvo pronesl krátký projev St. Jeřábek, který je už po páté v Doksech. „Doksy jsou magnetem pro každého esperantistu nejen pro jejich krásu, ale i pro přátelské prostředí, v kterém po 14 dnů každého roku samideáni ze všech koutů republiky žijí.“

Hlavním řečníkem pak byl předseda svazu Adolf Malík, který v delší přednášce podrobně objasnil stanovisko vládních činitelů, zvláště pak ministerstva informací k esperantskému hnutí, které je si velmi dobře vědomo, že esperantisté mají kladný poměr k lidovědemokratické republice a svou korespondencí uvádějí na pravou míru zkreslené zprávy cizího tisku o nás.

Schůze byla slavnostně o 12. hodině skončena.

Odpoledne pak část účastníků se slunila na pláži u jezera, část navštívila módní přehlídku ve Starých Splavech. Ha-na-ko

SENTENCE

Několik myšlenek Victora Hugo:

Srdce ženy se připoutává tím, co dává, srdce muže odpoutává se tím, co přijímá

Žena vládne jakousi zvláštní mocí, jež skládá se ze skutečné síly a zdánlivé slabosti.

Žena dokonalá musí být královnou i služkou.

Ctnost nosí závoj, nepravost škrabošku.

Zlo. Chraňte se těch, kdo z něho těží více, než těch, kdo je činí.

Speguloj palaj, blindiĝintaj
pro la bril' de l'ama ardo –
vin dormonta lecigito
ne bezonas por
song'sen kolor'
kaj sen ekscito - -
estas certe ja hazardo,
ke en jena pluva hor'
li resopiris
je la amfeliĉ kaj amdolor'

(Vento por Floraj ludoj de SKED 1950)

KRITIKO

La artvespero kaj Floraj ludoj en Doksy.

Ĵaŭda vespero ekbrilis pro multkolora ĉarmo kiel belega bunta bukedo kaj kvazaŭ simbole en tiu ĝuinda artvespero kulminis per la FLoraj Ludoj la societa vivo de la verda familio en Doksy.

La vesperon malfemis la poemo „Ĉe la lago de Mácha“ de Dro A. Pitlík, direktoro de SEKD, recitita modele de s-anino Eva Nývltová. Sekvis kanta sceno kompilita el slovakaj kantoj kaj danco. En ĝi niaj slovakaj gekursanoj prezentis en organike ĉenita sinsekvo vere ravan folklorecan bildon en belaspektaj naciaj kostumoj kaj bukedito da popolkantoj. Entuziasma, ripetata aplaŭdo rekompencis niajn ŝatatajn kaj viglajn slovakajn gesamideanojn.

S-anino Eli Urbanová prezentis siajn versojn kun muziko de sia edzo s-ano prof. Štěpán Urban en bela kanto „Rememor““, kiun kantis s-ano Jakubec, pianakompanis s-anino E. Urbanová. La ekzercita bela voĉo de s-ano Šimek prezentis poste arion el „Barbisto de Sevilla“ de Rossini en perfekta traduko de s-ano Kočvara, kiu pruviĝis lerta kantradukanto. Pianakompanis s-ino Milada Vácová. Forta aplaŭdo resonigis la kontenton de la publiko. S-anino Anna Svozilová deklamis ĉarman poemon de nia maljuna veterano F. V. Lorenc „alaŭdeto“ kaj s-ano Valda Vinař per majstra deklamo de pluaj poemoj el la de li tradukita „Promitiva poezio“ konfirmis nur denove siajn elstarajn kvalitojn kaj poetajn kaj deklamartajn. La improviza muziko de lia akompanantino s-anino prof. Dana Mottlová evidentigis, ke ĉe la instrumento sidas majstrino, kiu kunkreas la fortefikajn impreson. La montrojn, kiujn al ni ĝuigis pasintsabate s-anino Eva Suchardová kaj nun s-ano Vinař pravas, ke en „Primitiva poezio“ ni posedas artisman valorajon.

Sekvis du komponaĵoj „Fantaziaĵoj laŭ popolaj melodioj“, luditaj majstre sur koncerta gitaro de s-ano prof. Št. Urban, kiuj rikoltis fortan aplaŭdon, kaj s-anino Urbanová kantis kanton laŭ vortoj de E. Privat kun muziko de prof. Št. Urban. La multflanka artisma kontribuo de la geedzoj Urban estis aparte admirinda. S-ano Urban komponis muzikon ankaŭ por la versoj de Julio Baghy „Mi estas esperantisto“, por kiu li aplikis motivon el la funebra marŝo de Chopin, stilizitajn taktojn el „La

Espero“, tiel, ke ĉio fariĝis ĉarma komponentaĵo. La kanton prezentis nia surprizinta bas-baritono s-ano Ŝimek en bonnivela maniero kaj la aŭdantaro rekompencis lin ankaŭ por la eldonita ario de nikso el la „Najado“ de Dvořák per tondra aplaŭdo.

Per alparolo de Dro A. Pitlík, direktoro de SEKD oni fermis
(pokraĉ. na str. 4)

KRITIKO

Rimarkinda evento

Fariĝis la sabata teatra vespero, kies aranĝon prenis sur sin ges-anoj el Týniště nad Orli kaj Hradec Králové. En modesta medio de urbeta scenejo estis al la aŭskultantoj de SEKD prezentita vera kaj bona arto, kaj rigardante altnivelan aktoradon, ni ne povis rifuzi trudiĝantan penson, ke multe pli ofte kaj sisteme devus ĉeĥoslovaka esperantistaro eluzi kaj elĝui la artodonojn de tiuj talentoj.

La vespero komenciĝis per gaja enualetaĵo de s- Szevedo „Amo per proverboj“, en kiu brile rolis s-anino Eva Suchardová kaj s-ano Valda Vinař. Elstaran artisman ĝuon prezentis al ni s-anino E. Suchardová per modela recito de tri parafrazoj laŭ motivo al primitiva poezio tradukita de V. Vinař, la recitado, kiu estis nur montro el ampleksa tiu speco programo, postlasis profundan impreson kaj sentiĝis deziro ekvidi la kompletan prezentadon de la „Primitiva poezio“.

Senriproĉa kaj taŭĝa por ĉiu granda sceneo, por farumo internacia, estis la dialogo el R.U.R. de Karel Čapek. Eĉ sen kostumoj efikis la sceno per majstra aktorado de E. Suchardová kaj V. Vinař forte kaj konvinke. Helenjo de Eva Suchardová estis rolo perfekte kaj trasentite ludita kaj esperantistaro povas fieri pri tiu ĉi ĉarma nova adeptino de la Verda Stelo. Ne malpli vidigis s-ano Vinař, ke li samkiel lia kolegino, kiel profesiaj geaktoroj, solojn ĝis subtilaĵoj perfekte regas. La fina sceno el la gaja podio de R. Schwarz „La onklo estas bonhumora“, kiun prezentis E. Suchardová, D. Mottlová, V. Vinař kaj J. Dolanský, redonis bone la karakterojn de la figuroj. La ambaŭ neprofesiaj rolantoj donis bonan rolaĵon viciĝantan al la senriproĉa prezentado de siaj aktoraj kolegoj. La sceno mem laŭ sia enhavo tamen estas por nia hodiaŭa gusto jam malprofunda kaj ĝia ĉarmo elhaladzis antaŭ 25 jaroj.

Modela recitado de „Bapto de sankta Vladimiro“ de K. Havlíček Borovský montris deklaman arton de s-ano Vinař, kiu prezentis la brilan tradukon de Dro Tomáš Pumpr en ĝia tuta belego.

La teatran programon altnivele buntigis tri muzikaj programeroj. S-anino prof. Dana Mottlová virtuoze pianludis tri ĉarmajn komponaĵojn de Mendelson Bartholdy, Beethoven kaj Smetana. Ĉiuj tri muzikaj juveloj virtuoze kaj parkere prezentitaj konigis al ni la altan arton de s-anino Mottlová, kiu ankaŭ prizorgis la pianakompanion. Georgo Radiketo

NOVAĴOJ

Dnes je 26. Července (středa) 1950. Slavíme svátek sv. Anny. Počasí: chladno a slunečno. Svě jmeniny dnes slaví: Anna Bednářová, Illichová, Svolíková, Velecká, Zapletalová, Zani, Papulová, Kuzmová. Redakce zmíněným Aničkám srdečně blahopřeje.

V dohládnéj době bude vycházet „Adresár“ esperantistov na Slovensku jako příloha „Informoj“. Výzva bola uverejnená v dennej tlači. Upozorňujeme preto ges-anov, ktorí o tomto ešte nevedia, aby sa cestou svojej organizacie (LG de SES, ZKROH, Esekcio de „Slovakotur“ atd) prihlásili. Neorganiso vani zaŝlete prihláŝku samostatne podľa tohoto vzoru:

Meno:

Zamestnanie:

Bydlisko: presná adresa

Znalost E: vyznačené číslyami

Velmi dobře 1

Dostatočne 2

Začiatočník 3

Prihláŝky posielajte na adresu: Mg. Ph. Ondrej Hoffmann, lékárník, Lip. Svatý Mikuláš

FONETIKO DE ESPERANTO

En la lastaj jaroj estiĝis ĉe naciaj kulturaj lingvoj nova speco de filologia scienco – la fonetiko. Ankaŭ Esperanto – kiel lingvo vivas kaj kultura havas sian fonetikon (sonologion).

Dro Zamenhof tuŝis en siaj „Lingvaj respondoj“ mallonge ĉi tiun temon, klarigante al la demandantaj esperantistoj la elparolon de la duonkonsonanto ŭ (uo en la diftongoj), aŭ, eŭ kaj de vokalo „i“ trotiĝanta antaŭ aŭ post vokaloj. Devizo de Zamenhof por unu sono – unu „litero“ penis ankaŭ solvi la demandon de la esperanta fonetiko.

La naciaj esperantaj gramatikoj ĝenerale ne okupiĝas pri la fonetiko, propagandante per sia enhavo plejparte la facilecon de Esperanto, ĉar la esperanta fonetiko povus kontraŭi la absolutan facilecon, esprimantan kutime per vortoj „piŝe se, jak se mluví a ĉte se, jak je napsáno“. Kia parolo konvenas al la stenografio, sed absolute ne al la parololingvo!

Esperanta fonetiko kontakta kun la esperanta ortografio kaj akcento. Ĝi tuŝas enhavon ne sole de la konsonantoj, sed ankaŭ de la vokaloj (ĝ, ks-kz, ĥ, s-z, j, u, duonfermiteco kaj longeco de la vokaloj, duoblaj konsonantoj kaj vokaloj).

Ĉe la esperantaj konsonantoj ekzistas – kiel en la vivaj lingvoj – ankaŭ tre interesa problemo, nomata „asimiliĝo“ de la konsonantaj multaj al sonantaj kaj renverse, se ili renkontiĝas en la mezo de la vorto: sub teni el parolo sup teni, absurda (apsurda), blovpafilo (blofpafilo), ekzemplo (egzemplo), disĵeti (dizĵeti) ktp.

Se la vokalo „i“ venas en kontakton kun alia vokalo, ĝin antaŭanta aŭ sekvanta, estiĝas inter ili la t.n. hiato (hiatuso), kiu estas en parolo (ne skribe) de buŝaj organoj, kiel ne belsonas forigata per aŭtomata enmeto de la vokalo „j“ – balai – el parolu balaji, foiro (fojiro), kiam (kijam), ĉielo (ĉijelo) ktp. Dro Zamenhof nomas ĉi tiun elparolon pli eleganta, tiun sen „j“ severe teoria. –

Miaj supraj vortoj penas iomete montri, ke Esperanto ne estas tiel simpla kaj facila lingvo, kiel ofte proklamas ĝiaj propagandistoj.

Dr Pi

KRONIKO

La 2an de aŭgusto bela vetero ellogis posttagmeze al la strando. Menciinde estas, ke eĉ tie oni pigras kaj en freŝa aero kaj sunbrilo en kadro de la oratora kurso okazas prelegetoj kun sekvanta diskuto. Ciklon da prelegetoj ĉ. 40 minutaj pri temoj filozofiaj komencis s-ano Kořínek kaj disvolviĝis neatendite longa kaj vigla diskuto, kiu daŭris dum 1 ½ horoj. Vespere en la Kultura Domo prelegis direktoro de SKED s-ano Dro A. Pitlík pri siaj interesaj spertoj kaj precipe gajaj travivaĵoj dum siaj mondvojaĝoj per Esperanto. Per absorba kaj humura maniero li rakontis pri epizodoj el Skandinavio, Nederlando, Germanujo, Anglujo, Francujo, Hispanujo, Italujo, Rusujo. El lia pli ol unuhora prelego evidentiĝis, ke en la frua periodo de Esperanto, la traeŭropa vojaĝo de Dro Pitlík kune kun la mondvojaĝoj de Parish kaj Dro Edmond Privat havis eksterordinaran propagandan valoron kaj ege utilis al nia afero. La belan paroladon de nia 71 jara pioniro, kiu jam 52 jarojn fidele fosas nian sulkon rekompencis apreze ĉiuj per longa aplaŭdo. Marde matene, sidante ĉe la matenmanĝo en nia kolegia „laktejo“, kiun apud sia esperantaĵa stando instalas la senlaca s-ano Pytloun fervore zorganta pri niaj stomakoj, ni konstatis, ke fariĝas belega tago, kiun ni ankoraŭ ĉi-jare ĉi tie ne ĝuis. Kaj vere la vetero estis dum la tuta tago simple fabela. Posttagmeze daŭriĝis la prelega ciklo de s-ano Kořínek sur la strando. Sekvis diskuto pri temoj filozofiaj, kiun partoprenis pluraj samideanoj, kiuj montris sian elokventon en debato pri temoj malfacilaj kaj pretendaj. La ciklo daŭros ankaŭ dum la pluaj posttagmezoj. Vespere okazis lampiona vespero sur la lago, kiu fariĝis ree grandioza spektaklo. En varma somera vespero alfluadis la loka loĝantaro al bordoj de la lago. Tie jam okupis la anoj de la kolegio ĉiujn boatojn ornamitajn per buntaj lampionoj kaj flagrantaj torĉoj. Antaŭ la komenco de nia Venecia nokto faris per la stranda disaŭdigilo paroladon reprezentanto de Pacdefenda movado k-do Tvrdek, kiu emfazis signifon de venko de Paca ideo en la Ĝeneva konferenco. Lia parolado estis plurfoje aplaŭdita. Post la 21a horo komencis la belega artfajraĵo. Sur la malhela aŭgusta firmamento krake kaj sible disĵetiĝis steloj ruĝaj, bluaj, verdaj kaj arĝentaj kaj sinkadis sur la malheliĝintan akvonivelon. Arĝenta kaj ora fontanoj kaskadis sur la bordo kaj surdigaj knaloj tondradis reeĥataj de la ĉirkaŭaj montoj kaj arbaroj. La bunte iluminitaj boatoj rempromenis sur la akva vasto, kunĉeniĝante formis serpentantajn vicajn, el kiuj aŭdiĝis gajaj kantoj kaj

alvokoj, inter kiuj elstaris la bela, forta voĉo de s-ano Eischhof. Du motorŝipoj riĉe ornamitaj per lampionoj kun muzikregalantaj kapeloj rondveturadis tra la mistere bela nokto. Vespero rave bela, fortimpresa kaj neforgesebla pasadis ĉirkaŭ ni. Dume sur la stranda estrado ludis por danco alia orkestro. Tie fine kolektiĝis la gesamideanoj kaj ankaŭ la cetera publiko kaj oni ĝuis en freŝa vespera arbara aero ĉe bona muziko kaj en agrabla medio la reston de la vespero. Kontentaj revenadis noktomeze la kolegianoj tra varma somernokto hejmen kaj kelkiu juna koroparo, riĉiĝinta je nova forta travivaĵo sentis pli rapidan korbato.

Merkrede la 4an de aŭgusto daŭris la belega vetero, kiu lasis la kursanojn ĝui la banadon kaj sunumadon, kvazaŭ ĝi volus kompensi la nubajn tagojn pasintsemajnajn, kaj post la antaŭtagmeza serioza laboro en la lernejo duoble bongustis la posttagmezoj en la ora sablo de la plaĝo. „Vespero de Karel Čapek” fariĝis denove evento. Sur la scenejo de hotelo "Jelen" prezentis al ni s-anino Eva Suchardová kun siaj kunlaborantoj scenojn el dramverkoj de nia glorfama verkisto. Per enkondukaj vortoj s-ano Seemann prezentis al ni Karlon Čapek, kiel verkiston de vera, malkaŝita homeco, de homeco en sia grandiozo kaj naneco. En lingvaĵo kristale klara kaj popole natura kaj tamen plej altgrade artisma parolas al ni Čapek pri la fragila, pekema kaj tamen altcelema kaj belon kaj bonon serĉanta homeco.

AŬTORO DE ESPERANTO.

Ludoviko Lazaro Zamenhof naskiĝis en la urbo Bialystok la 15an de Decembro 1859. Li estis la unua filo de gimnazia instruisto. Jam en sia junaĝo li multe suferis pro la malpaco inter diversaj homoj, ĉar en lia urbo oni parolis kvar lingvojn: rusan, polan, germanan kaj hebrean; kaj li observis, ke la kaŭzo de malkompreno, malestimo kaj malamo estis plej ofte la diverseco de la lingvoj. Tial Zamenhof jam en siaj infanaj jaroj decidis iam liberigi la homojn el tiu ĉi mizero kaj plifeliĝigi ilin, kreante lingvon, kiu povus esti neŭtrala esprimilo por ĉiuj. Jam dum siaj gimnaziaj studoj li komencis ellabori tian lingvon, kaj en 1878 li festis kun kelkaj el siaj kunstudantoj la naskiĝtagon de la "Lingvo Universala". Tiu ĉi projekto jam iom similis al la nuna Esperanto. Dum kelkaj jaroj li ne povis labori pri sia eltrovaĵo, ĉar la medicina studado postulis ĉiujn fortojn kaj atenton. Sed ankaŭ en tiu ĉi tempo li iam kaj iam tradukis tekston en sian lingvon; kaj rimarkinte nepraktikajn vortojn aŭ gramatikajn malfacilaĵojn, li forigis ilin kaj tiel pli kaj pli perfektigis sian projekton. Fine li estiĝis kuracisto. Liaj enspezoj estis ja tre malgrandaj, sed tamen li oferis ilin kun la malmulta mono de sia edzino, por eldoni en 1887 ruslingvan libreton kun la titolo: „Lingvo Internacia. Antaŭparolo kaj plena lernolibro. De Dro. Esperanto." Ĝi entenis la 16 gramatikajn regulojn, vortareton de 900 vortoj kaj tekston el la Biblio, la kristanan preĝon Patro nia, leteron kaj versaĵojn. Tiu ĉi libreto estas la ĝermo, el kiu elkreskis la nuna riĉa literaturo de Esperanto, kiu ampleksas multajn milojn da libroj kaj broŝuroj. Zamenhof havis la ĝojon, vidi la kreskadon de la Esperanto dum 30 jaroj. Lia plej forta doloro estis la eksplodo de la mondmilito en 1914 ĉar li ja esperis, ke la uzado de komuna lingvo farus la homojn pli pacaj kaj amikaj. Sed la Esperanta penso ankoraŭ ne estis sufiĉe disvastigita, por tiel forte efiki. Certe tiu ĉi sperto estas kunkulpa je la tro frua morto de Zamenhof, la 14an de Aprilo en 1917.

Zamenhof estis malgranda viro kun modesta konduto, sed energia volo kaj klara pensado. Laborante por idealaj celoj de la homaro, li malmulte zorgis pri monprofito. Amante la homojn, precipe la malriĉajn kaj suferantajn, kiuj plej multe bezonas amon, li loĝis en la plej mizera kvartalo de Varsovio kaj ofte kuracis senpage la homojn, kiuj ne povis pagi. Tiel li restis malriĉa. Ankaŭ sian eltrovaĵon, la lingvon Esperanto, li donacis al la homaro kaj ne prenis por ĝi iun ajn rajton aŭ profiton. Al ĉiuj, kiuj lin konis, li aperis kiel homo sankta.

Vere la aŭtoro de Esperanto estas unu el la plej noblaj homoj, kiuj iam kaj ie vivis en la mondo.

"...Post multaj miljaroj da reciproka surdamuteco kaj batalado nun en Bulonjo fakte komenciĝas en pli granda mezuro la reciproka kompreniĝado kaj fratiĝado de la diverspopolaj membroj de la homaro; kaj unu fojon komenciĝinte, ĝi jam ne haltos, sed irados antaŭen ĉiam pli kaj pli potence, ĝis la lastaj ombroj de la eterna mallumo malaperos por ĉiam. Benata estu la tago kaj grandaj estu ĝiaj sekvoj!"

Tra densa mallumo briletas la celo

Al kiu kuraĝe ni iras.

Simile al stelo en nokta ĉielo,

Al ni la direkton ĝi diras.

„Verda Voĉo“

Ĉu vi rememoras la kvarpaĝan gazeton hektografitan, kiu fieris esti unusola „ĉiutaga“ gazeto esperantista en la mondo? Kaj ĝi pravis! VV aperadis dum la somera dekkvartaga kursaro en Doksy (1947-52) efektive ĉiutage kun subtitolo „informa, instrua kaj amuza bulteno“. La modesta gazeto plenumadis la tiel fiksitajn programojn tre konsciencie! Interesaj artikoloj pri esperantologio kaj esperantismo, originalaj poemoj kaj aktualaj ilustraĵoj, ĉiutaga kroniko pri okazintaj kulturaj kaj amuzaj entreprenoj, sensaciaj informoj de la „klaĉema“ esperantisto, humurplenaj anoncoj kaj tiurilataj respondoj - jen la riĉa enhavo de la regule aperintaj numeroj de VV. Ne mire, ke la kursanoj konsideris la VV sian sincera amiko „kies aperon ili ĉiam senpacience atendis, kaj ke VV ankaŭ fariĝis dezirata legaĵo de tiuj, kiuj ne povis ĉeesti en Doksy. Sen VV, kiu per sia interesa enhavo kompletigadis la lingvan instruadon oni ne povus al si prezenti la fame konatan esperantistan somerrestadejon en Doksy kaj ties "Somera kolegio de Esperanto".

Kiam 4 entuziasmuloj la 21. VII. 1946 malfermis en Doksy la unuan someran esperanto-kursaron, ili trovis eĉ mokridon kaj envion ĉe la oficialuloj, kiuj opiniis, ke la esperantista movado povus dumsomere, kiel ĝis tiam regule okazadis, profunde dormi. Sed la iniciatintoj ne ektimis la malhelpojn personajn kaj teknikajn, apogatajn en la penado per la tiurilatajn intereso kaj sopiro de la esperantista popolo, kiu en 3 someroj plenigis la kursaron, pli poste nomitan „Somera esperanta lernejo“ kaj ek de la j. 1949 „SOMERA KOLEGIO DE ESPERANTO“ per 1380 dankemaj gelernantoj. La kolegio per sia celkonscia instrumetodo, unikaj Ĉe-kurso kaj seminario, riĉeco de siaj kulturaj kaj amuzaj entreprenoj kaj vere amika societa medio tiel famiĝis, ke ĝi devis malfermi filiojn eĉ en Siovakio (Svit 1950, Poprad 1952). La senĉese kreskanta nombro de la partoprenintoj kaj speciala kvalifiko de la kolegiaj instruistoj (jam 11 en la j. 1952) montris la popularecon de la „Somera kolegio de Esperanto en Doksy“ kaj ĝian signifon por la kresko kaj kvalito de la esperantista movado en ĈSR. Ĉar la ripetata restado en Doksy ĉe la Mácha-lago povus por certa (turisma) nombro de la kursantoj fariĝi iom enuiga, oni provis je ekstera propono aranĝi venonte la kolegianojn kursojn alterne ankaŭ alliloke kaj la okazigo de la kursoj en la j. 1953 en KOST montriĝis kontentiga! Ni esperu, ke la "Somera kolegio de Esperanto" sukcesis daŭrigi sian meritplenan poresperantan laboron ankaŭ en la j. 1954 Do, ĝis la amika revido!

MELANKOLIE...

Ĉu io?-Nenio! Mi scias,
ke vane mi, vane, elkrias.
Neniu ĉi tie aŭdas,
la ondoj de l' tempo mallaŭtas;
kaj ie en ombro sub ŝranko
nur muso kuretas sur planko.
(Flora Ludanto)

„Verda Voĉo“ la amiko de gelernantoj en Somera Esperanto-kolegio en Doksy, Svit, Poprad, aŭdigas sian voĉon:

Pasintjare en Kost pro gravaj malfacilaĵoj mi ne aperadis, sed ĝoju jam - mi klopodos denove vin gajigi en nunjara Somera Esperanto-kolegio kie ajn ĝi okazos. Ŝparu, karaj, por ke ni povu renkontiĝi. Mi povas malkaŝi, ke anoncis sin jam ses partoprenantoj. Mi havas bonajn kunlaborantojn. Nia devizo estu: Kion neniu povas, esperantistoj povas!

Lunde je la 19a horo kunvenis plennombre la kursanoj en la plej granda klasĉambro por improvizita amuzvespero. La sparkanta sprito de niaj neelĉerpeblaj idefontoj s-anoj Slanina, Rýznar kaj Vítek, gajigis kaj distris dum du horoj ĉiujn kaj ĉiam denove ektondris elkore rido. La vesperon inde valorigis deklama arto de s-anino Eva Suchardová, la virtuoza pianludo de s-anino Škutová el Ostrava kaj admirinda imitanto de Hurvínek s-ano Chytil el Pĕřov. Aplauĉdon rikoltis rakontado de gajaj travivaĵoj dum siaj mondvojaĝoj per Esperanto, kiun prezentis direktoro Dro Pitlík. La buntecon de la programo kompletigis s-ano Seemann. La reĝo de la vespero, la vortpreta programestro Slanina estis „preskaŭ“ rekompencita kise de tri nomtagon festantaj Annetoj. Gajplenaj kaj kontentaj disiris la ĉeestantoj.

J.K.

Vendredo, la 30an de julio alportis por la kursanoj surprizan edifon. Post laborplena antaŭtagmezo kaj pluvmorna posttagmezo, ekbrilis granda stelo en vespero. Ĝia nomo estas Eva Suchardová. En Kultura Domo, en poezia sinsekvo titolita "Věčná Eva" (La eterna Evo) ŝia kulmina arto deklama kaj aktorina en kunlaboro kun eminenta pianistino s-anino Věra Škutová el Ostrava aj s-ano Ant.Seemann defiligis antaŭ ni la glorajn figurojn el gento de Evo. La eterna ravo, la ĉiam nova ĉarmo, la neelkalkulebleco, kapricemo, tenero kaj pasio, sindono kaj trompemo, fideleco kaj perfido de la virino prenis sur sin la diversajn aspektojn de la aktorina artodono de nia Eva.

La sinsekvon enkondukis la triste molaj tonoj de Lento de Chopin sekvitaj de versoj de Fráňa Šrámek "En pluva tag' aŭtuna". La poezia tonpentraĵo "Poem'" de Fibich nin transmetis al tempo biblia. La versoj el ciklo „Pasiono" de Ant.Seemann en emocia prezento de Eva Suchardová vidigis al ni la grandan puran amon de Maria el Magdala al filo de Dio. Sekvis Skerco de Gade kaj poemo de Šrámek "Knabino" kaj la Valso A-maĵora de Brahms sonis prelude al ĉarmaj versoj de Neruda "La fianĉino". S-ano Kubišta poste kantis kun propra pianakompano la popularan kanton de Z. Poděšň "Por ni printempo ne finiĝas". La unuan parton finis Letero de Tatjana de Puŝkin. Post la paŭzo akordoj el Preludio de Chopin enscenigis versojn de Hipodamio el Svatoj de Penelopo. Valso de Durand anticipis la monologon „Elizabeto la Angla" de Machar, en kiu demonstriĝis al ni mortiga krueleco de virino ĵaluzanta. La kortuŝan Serenadon de Schubert postis en ĉarma dono „Manon Lescaut" de V.Nezval. En virtuoza prezento de s-anino Škutová fluis la tonoj de Valso de Dvořák antaŭ la fortaj versoj de K. Wallo „Aktorino skribas". Unikan artodanon postulis la monologa sceno ĉe telefono „La homa voĉo" de Jean Cocteau. En tiu ĉi longa kaj pretenda sceno, kiu draste montras al ni tragedion de virina koro, atingis la deklama kaj aktora arto de s-anino Suchardová apogeon. La ega malfacileco de tiu sceno postulanta enorman memorstreĉon, mimikan, voĉnuacigan kaj deklaman kapablojn, estis tuj evidenta eĉ al nefakulo. Kiam la melodio de Chopin estis ferminta la artvesperon de plej alta nivelo, tondra aplaŭdo rekompencis la majstrinon de la vivanta vorto kaj ŝiajn kulaborantojn. Admirante la nekompereblan arton de Eva Suchardová, ŝian grandegan parkeritan repertuaron, ŝiajn unikajn menskapablojn, ni konscias: ŝi estas unika fenomeno en Esperantujo.

Sabate la 31an de Julio en komuna prelego por la Seminario kaj klaso "C" s. J. Kořínek donis supervidon pri Esperanta poezio. Ankaŭ ĉi tiun temelĉerpan prelegon valorigis la deklama arto de Eva Suchardová, kiu recitis inter la kunligaj vortoj de la preleganto poemojn de Baghy, Kalocsay, Kurzens, Hohlov, Auld »Dinwoodie, Rossetti, Píč, Suchardová, Urbanová, Kořínek kaj repoeemigojn de Pumpr, Hromada kaj Kořínek. Regis preĝeja silento, kiam nia poetino recitis kaj aklama aplaŭdo vidigis la ekzaltecon kaj entuziasmon de la aŭskultantoj. Modela Esperanto, ekzempla prononcado kaj superba arto ree konvinkis nin, ke ŝia parkera repertuaro membranta centojn da juveloj de Esperanta poezio kaj drama literaturo sekurigis al ŝi glorfamon kaj plej altan aprezon en la tuta mondo, se la cirkonstancoj permesus al ŝi veni al UK kaj ekvojaĝi tra la mondo.

Vespere okazis en Kultura Domo amuza vespero, kies distran programon prizorgis s-ano Slanina kun siaj retrospektj filmoj, nia sorĉisto s-ano Rýznar, nia juna pianistino s-anino Škutová, s-anino Suchardová kaj s-ano Seemann prezentis kun la kutima arto kaj rutino teatran scenon. Post la 23a horo oni disiris al siaj hejmoj.

Dimanĉon la 1an de aŭgusto kompense por la ĵaŭda tuttaga ekskurso okazis antaŭtagmeza normala instruado. Bela posttagmezo plurajn ellogis al la strando, dum aliaj ekskursis al vilaĝo Bezděz sub la burga ruino, kiu mem nun bedaŭrinde ne estas alirebla. Vespere postvenis la ceteraj kaj ĝuis agrablan dancamuzon en tiea dancĉambrego. En medio vere familia, gaje amika, ĉiu sentis sin feliĉa kaj kontenta. La interdancajn paŭzojn plenigis la memkreska humoro de s-anoj Slanina, Vítek, Rýznar kaj Seeman. S-anino Suchardová regalis nin per perletoj el sia neelĉerpebla memora artprovizo kaj deklamis poemon de Šrámek en ĉeĥa originalo kaj Esp.traduko de s-ano Hromada. La tradicia „rekreanta" mazurko kaj la „Tuketdanco" kun la kisrekompenco parigis la gesamideanojn en plej bunta varieco kaj kaŭzis multe da ĝojo. La aĝolimo ne ekzistis kaj ni vidis la altaĝulonon s-anon dron Fousek, kiu jam alsturmas la 8an jardekon de sia valora vivo, kun 16jara ĉarmulino en imitinda dancelano. En tia sincere amika etoso, kia estas nun en nia verda rondo, oni eĉ forgesis grumbli, kiam la aŭtobuso „ree" malfruiĝis kaj venigis nin al niaj litoj du horojn pli malfrue ol estis projektite.

J.K.

Al ĉiuj esperantistoj!

Nia tasko por la paco estas tiel granda, ke estas necese ĝin iom difini kaj starigi planon por ĝia realigo. Unu afero estas klara, nome tiu, ke unuopulo ne povas fari multon. Inter vi estas membroj, kiuj povas helpi. Ili devas en sia loko fari sian plej eblan laboron. Estas rekomendinde serĉi kontakton kun la ceteraj pacorganizoj.

Tiamaniere ni povus senĝene disvastigi la konon pri taŭĝeco de Esperanto kiel internacia komunikilo. Per tio ni povus altiri al nia movado tiujn homojn, kiuj ankoraŭ ne scias Esperanton, aŭ kiuj ankoraŭ ne scias, kion celas Esperanto. Ĉiu esperantisto scias tre bone, ke labori por Esperanto eblas nur la Paco kaj pro tio disponigu viajn fortojn al la organizo de Pacdefendantoj.

En St.Polten, Austrujo, estis fondita "Mondpaca Esperanto Movado", kies Prezidanto estas nia samideano R. Burda el Plzeň. Ni ne nur fieru pro tio, sed ni lin subtenu en lia laboro por la nobla celo!

F.Pytloun

Julius Kubišta

Z mírových veršů

Místo kulek, místo bomb
a místo granátů,
chci cítit pestré lučiny,
květ lip, květ akátů.
Místo krve, místo bomb
a lesku bodáků
na Hradčany dívat se chci
v záři červánků.

Já chci k růži přivonět si,
slyšet ptáčků hlas...
Dětské zpěvy poslouchat chci,
budovat svou vlast.
Květ třešňů opadává...
A v sněhobílém víru
po krajině poletují
hlasovací lístky míru.

Milý větre, ber ty květy
a rozneseš je v dálku,
na každém z nich napsáno je :
nikdy, nikdy válku!

SALUTO AL LA UNIVERSALA KONGRESO EN HARLEMO

"Ni kunvenis hodiaŭ, por montri al la mondo per faktoj nerefuteblaj tion, kion la mondo ĝis nun ne volis kredi. Ni montros al la mondo, ke reciproka kompreniĝado inter personoj de malsamaj nacioj estas tute bone atingebla, ke por ĉi tio tute ne estas necese, ke unu popolo humiligu aŭ englutu alian, ke la muroj inter la popoloj tute ne estas io necesega kaj eterna, ke reciproka kompreniĝado inter kreitaĵoj de tiu sama speco estas ne ia fantazia revo, sed afero tute natura, kiu pro tre bedaŭrindaj kaj hontindaj cirkonstancoj estis nur tre longe prokrastita, sed kiu pli aŭ malpli frue nepre devis veni kaj unu fojon ekirinte, jam ne haltos..."

L.L.Zamenhof en Bulonjo 1905

BONVENON EN DOKSY 1954

Post dujara longa paŭzo,
monreforma poŝa taŭzo,
en sunŝpara nuba tago
rekunvenas ni ĉe l' lago.
Se ankoraŭ ne plennombre
venis ni kaj eĉ se ombre
Sankta Petro nubojn sendas,
ni ne grumblas kaj ne plendas.

Nia verda rond' fidela
la kuneston igos bela
kaj al ĉiu ĝojon trudos,
ke ni kun amuzo studos.
Do el ĝi ne trist' rezultas
nia vic' ke malpli multas:
kulpas ĝin la cirkonstancoj!
Vivu Doksy kaj vakancoj!
Jiří Kořínek 25.7. 1954.

KRONIKO

La 25an de julio 1954 do rekomencas SEKD sian naŭan kursaron. 3-a tago avara je suno, sed nuboriĉa, la sekretario de la kolegio, la sinofera samideano Pytloun, akceptadis en ia stacidomo la alvenantajn kolegianojn kaj asignis al ili la loĝejojn. Unuopuloj alvenis jam sabate, sed la ĉefa fluso venis dimanĉe kaj ĉio estis glate solvita, du tri malkonkentoj koncerne enloĝigon estis ankoraŭ samtage de s-ano Ŝpŭr likviditaj.

Vespere je la 21a horo kolektiĝis en Kultura Domo ĉiuj alvenintoj por malferma soleno. La vizaĝoj radiis, la malnovaj konatoj intersalutis. Oni vidis fidelajn realvenantojn, kiujn la Macha-lago, la amika medio de la kolegio kaj la ĝoja etoso potence ĉiam kaj ree logas.

Ĉe la prezida tablo en la plaĉa, verdfloge ornamita salono eksidis la instruista kolektivo kaj du reprezentantoj de lokaj instancoj. En enkondukaj vortoj s-ano Ŝpŭr, la oferema aganto sur kies ŝultroj kuŝas plejparto de la antaŭpreparaj kaj postokazaj zorgoj, emfazis la tradicion de Somera Esperanto kolegio en Doksy, ĝian meritan laboron. Li prezentis la membrojn de la instruista anaro, postkiam li bonvenigis la ĉeestantojn kaj salutis la oficialajn reprezentantojn. Li transdonis parolon al s-ano Rudolf Burda, kiu en siaj vortoj kaj sia funkcio de prezidanto de Tutmonda Organizo de Pacbatalantoj eldiris konvinkon, ke Esperanto estos baldaŭ rekonata kiel efika rimedo por sekurigi daŭran pacon. Samideano Burda en sia parolo plue diris, ke senfrukta uzado de Esperanto por iaj bildkartkolektulaj au aliaj vantaj celo baldaŭ degradus ĝin kaj starigus nin al nivelo de kuniklobredantoj, ŝakistoj kaj aliaj distraj marotoj. Sed la tasko de Internacia Lingvo estas multe pli granda kaj li montris je ekzemploj el Plzeň, kiel praktike ni povas ĝin servigi al socialismo.

Poste reprezentanto de pacdefendantoj k-do Tvrdek denove substrekis la vortojn de s-anoj Ŝpŭr kaj Burda kaj deziris, ke Esperanto fariĝu potenca ilo al tiu celo kaj deziris al la kolegio multan sukceson. Prezidanto de la fako por kulturo kaj eduko ĉe Distrikta Nacia Komitato k-do Mičák en elokventa oratoraĵo atentigis, ke ni devas eluzi la grandan disvastiĝon de Esperanto por refuti kalumniojn kontraŭ nia lando, por montri niajn sukcesojn kaj progresojn kaj por paralizi la agadon de militinstigantoj. Li promesis subtenon al tia nia agado kaj diris, ke Doksy planas grandskalan elkonstruon kaj kiam okazos la 15a SKED, ke la lokaj cirkonstancoj estos jam multe pli favoraj. S-ano Ŝpŭr dankis elkore por liaj vortoj kaj promesis, ke ni en nia porpaca laboro lin ne senravigos. La direktoro de la kolegio Dro A. Pitlík diris, ke li jam 52 jarojn praktikas la lingvon kaj uzas por Zamenhofaj pacaj idealoj. Li diris, ke nia laboro prava, ĝusta kaj nia klopodado ne estas dependa de event. sukceso aŭ malsukceso ĉe Unesko. Li diris, ke Esperanto estas edifa, saniga kaj juniga lingvo kaj afero, kion pruvas lia ĵus hieraŭa 71a naskiĝtago en plena sano kaj laboremo, kion ĉiuj ĉeestantoj tondre aplaudis, same kiel la antaŭajn alparolojn. Poste la instruantoj Josef Vitek, Fr. Pytloun, Václav Ŝpŭr, Eva Suchardová, Ant.Slanina, Karel Šolc kaj Jiří Kořínek salutis en mallongaj alparoloj la kursanojn. Speciale estis salutita la 81jara s-ano Kremm el Košice. Post kelkaj administraj sciigoj la kolegianoj disiris post la 23a horo al siaj hejmoj.

Eĥo de sub la kastelo "Kost".

Bela aŭtuna dimanĉo! Ĉar la vetero ŝajnis favora, senhezite mi decidis entrepreni ekskurson en mezon de alloga naturo. Post la naŭa horo nia automobilo haltiĝis, ĉu vi scias kie? Rekte sub la kastelo „Kost” en la Ĉeĥa paradizo.

Jes! Ĉu povus esti pli inda loko ol tiu, kie denove la kolegianoj konvinkiĝis, ke nia kara lingvo enhavas daŭran potencon ligi homajn korojn al firma amikeco? Same, kiel dum la pasintaj jaroj en Doksy, ankaŭ sub la majesta historia kastelo „Kost” la geesperantistoj trovis ne sole ripozon, sed ankaŭ instruon kaj, kion mi plej alte taksas, scion, ke nia lingvo vivas, ke ĝi vivos ĉar homoj portas en siaj koroj neforigeblan volon kompreni unu ia alian!

Novaj adeptoj de nia lingvo konvinkiĝis pri altaj kvalitoj kaj seriozaj klopodoj de nia porpaca laboro kaj ili sentis sin inter ni feliĉaj. Ankaŭ la baroj inter esperantistoj kaj indiferentaj homoj kaj vilaĝanoj tie falis. Ili vidis, ke esperantistoj scias sin amuzi dece kaj konvene, kaj ĉefe la sincera amikeco, reganta en nia kolektivo, plaĉis al ili.

Unufraze ni povas esti kontentaj pri farita laboro, ĉar „Kost“ estas preta kiam ajn gastigi esperantistojn! Malrapidpaŝe ni promenis tra la valo de sankta Prokopio. Multaj miaj rememoroj fuĝis ĝis al vi, vivantaj en lokoj malproksimaj. Ĉu ne tintis en viaj oreloj? Floroj sur herbejo jam forvelkis, tial mi ne povis kolekti bukedon por vi, sed la naturo, kredo, ne estis malpli bela ol tiam somere. Mankis nur viaj voĉoj sub la muĝantaj arbaroj!

Mi revenis kontenta kun scio, ke esperantistoj trovis sub la kastelo „Kost” novan hejmon.

Ŝo

Dum la disdono de la premioj invitis s-ano Dro Pitlík ĉiun el la gepoetoj tralegi sian premiitan verkon. La dankema aŭskultantaro rekompencis la verkojn per forta aplaŭdo. La solenaj momentoj pruvis, kian gravan kaj kuraĝigan rolon SKED havas ankaŭ sur kampo de Esperanta literaturo kaj poezio. Vendrede la 6an la tradicia somera karnavalo en salonego de Zátíší finis la riĉan amuzan kaj kulturan programon de la Kolegio. Regis la kutima sincera gajo kaj amika etoso. Svarmis la belaj maskoj, giris la junaj korpoj apud la rejuniĝintaj. La belajn horojn de lasta kunestado nur iom tristigis la ekpenso, ke morgaŭ kaj postmorgaŭ ni devos disiri al plej malsamaj partoj de la respubliko. Sed en ĉies koro jam ĝermis firma decido, se Dio helpos: Ĝis la revido en Doksy 1955!

J. K.

LA FINO

Ĉi numero de la „Verda voĉo“ estas la lasta aperanta ĉi-jare en Doksy. Tio signifas, ke alproksimiĝas la tago, kiam finiĝos la Somera kolegio 1954. Estas malgaja penso por ni ĉiuj, kiuj partoprenis la kolecion kaj ĝuis la multajn bonplenajn instruhorojn, kiel ankaŭ la ĝojigajn diversajn prezentadojn kaj prelegojn, ke jam venos la fino de nia ĝoja kunestado. Sed ni tamen ne povas esti malĝojaj pri tio, ĉar en la universo ne ekzistas fino. Ĉiu fino signifas novan komencon, kaj ĉiu nova komenco promesas ĉiam ankoraŭ pli grandan ĝojon. Certe ĉiuj partoprenintoj, aĝaj (nur laŭ jaroj), plenkreskuloj, gejunuloj, ja eĉ infanoj ne forgesos la belajn horojn, kiujn ni en amo, paco kaj interkompreno kune travivis. Ni refreŝiĝis anime kaj korpe, kaj fortigitaj per la instruado ankaŭ por nia glora movado, ni reiros hejmen por pli bone daŭrigi nian laboron, la disvastigadon de la lingvo de amo - de Esperanto por la beno de ĉiuj homoj bonvolaj. Tutkoran dankon meritas nia lektora kolegaro, kiu senlace ĉiutage oferis al ni siajn tempon kaj forton. Sed ne malpli koran dankon meritas ankaŭ nia kara s. Pytloun, kiu ĉiam ege zorgis pri nia korpa bonfarto. Do, ni ne ploru pri la fino, sed ĝoju pri la nova komemo de la somera kolegio en Doksy 1955. Ĝis la revido!

Alojz Kremer

S-ano Imrich Sedlák, Čejkov apud Trebišov skribas:

Mi salutas vin ĉiujn, kiuj estis tiel feliĉaj, ke vi povis partopreni la someran kolecion de Esperanto ĉe la bela Mácha-lago. Ankaŭ mi planis tiel...

Ni ĉiuj planu kaj penu fari nian vivon pli bela, pli paca, pli progresema en justeco kaj ama interkompreno. Niaj planoj ekstere - je videblaj sukcesoj - ne multe progresis, sed la mondo sen harmonio, sen interkompreno kaj fido en hom-atomoj disfalinta, bezonas nin kaj nian lingvon. Ni esperu kaj vivante home diskonigu en nia ĉirkauaĵo niajn ideojn!

Gesamideanoj! Ni esperantistoj ekkonis en nia lingvo altan ideon kaj valoran kulturfaktoron kaj ni vidas klare antaŭ ni la difinitan celon. Pro tio venis ree en nian amatan urbon Doksy tiom da fervoraj gesamideanoj, kiujn ne plu timigis la noktaj fantomoj. En lasta tempo ni povis bone konstati, kiel Esperanto konkeras terenon paŝon post paŝo. Eĉ ĉe la pasintjara Universala Kongreso estis oficiala observanto de UNESKO. El tiu fakto ni vidas klare, ke niaj fervoraj laborantoj laboras laŭ la devizo: La espero, la obstino kaj la pacienco. Per ilia flamanta torĉo ni ekbruligis ankaŭ niajn modestajn kandelojn en Doksy.

F. Pytloun

Zprávy redakce.

Prosíme o prominutí, že z technických důvodů nemůžeme otisknouti celou řadu došlých příspěvků, i když jejich hodnota si toho plně zaslouhuje. Spolu se sazečem a pomocným kolektivem se s vámi loučíme, milí čtenáři, účastníci SKED a přejeme vám mnoho úspěchů na pracovním poli i při esp. práci. Rozjždíme se do všech koutů naší vlasti a zbývá nám jenom provolati společně naše upřímné „Ĝis la revido en Doksy 1955!“

PŘÍČINA RADOSTI

Jestliže při přehlídce minulého dne shledáte, že jste splnili svůj úkol, vykonali předsevzatou práci, provedli svůj úmysl, máte opravdu příčinu k radosti, neboť jste zvítězili sami nad sebou. Jenom tehdy, když zvítězíte nad svými sklony k pohodlnosti, máte skutečný požitek z vítězství. Je nutno, abyste svou veškerou práci (tedy i učení) dělali zodpovědně, měli k této práci vždy kladný poměr, t.j. abyste mysleli kladně. Myšlenky jsou síly, které mohou pohnout vesmírem. Nelze vytvořit dokonalé dílo, jestliže k němu přistupujeme s nechutí, jaksí z nutnosti. Taková práce (i učení) je povrchní, téměř zbytečné. Odoláte-li sklonům k pohodlnosti, zvítězíte nad sebou, stanete se svobodným a poznáte povznášející pocit z vykonané práce. Bude to ten pravý pocit vítězství!

Konejte vždy vše za určitým cílem! Úspěch člověka nezávisí na štěstí, nýbrž dostaví se zákonitě jako účinek příčin. Chcete-li zastávat zodpovědné místo, vykonat zdárnou práci, prostě chcete-li mít úspěch, musíte věci, kterou konáte, dokonale rozumět. Tak jí rozumět a ji ovládat, abyste mohl tvořit. A pak můžete tvořit nadhodnoty ve prospěch celku.

A až přijдете domů, přehlédněte svou práci, kterou jste vykonali v koleji. Byla li to práce poctivá, bude to také jedna z příčin vaší radosti a váš další krok pro mírové budování našeho lepšího života!

Ant.Slanina.

Unua numero en Doksy 28. 7 . 195 4. Aperas laŭbezone.

ESPERANTEM ZA SVĚTOVÝ MÍR!

Sešli jsme se zde v Doksech nejen abychom si osvojili znalost mezinárodního jazyka, ale též proto, abychom se zde naučili jak tento jazyk, který nám poskytuje možnost se dorozumět s esperantisty celého světa, prakticky používat k propagaci míru a socialistického budování a abychom otvírali oči všem těm, kteří za našimi hranicemi jako nepřátelé pokreku a míru hanobí a pomlouvají naši republiku.

Světové hnutí esp. obránců míru, které se ve všech zemích zapojuje do akcí Svět.rady míru a snaží se dle daných možností plnit a prosazovat její resoluce a pokyny, očekává, že i v Československu počet našich bojovníků vzroste a že i vy, kteří projdete esp. seminářem v Doksech, se zapojíte do aktivní činnosti a budete plnit úkoly, které esperantu určil jeho tvůrce Dr. L. L. Zamenhof.

Myslím, že v dnešní době není čestnějšího úkolu pro skutečného esperantistu, než dát tento ideální jazyk clo služeb míru, varovat své přátele za hranicemi, kteří jsou ještě ovlivňováni kapitalistickými a reakčními živly, před hroznou katastrofou, která hrozí veškerému lidstvu a nedopustit, aby se podařilo inscenovat novou válku, válku atomovou a vodíkovou zbraní.

Esperantisté to musí považovat za velikou čest, že je jim dána možnost se zapojit do tohoto velikého boje!

R.Burda

Li, de socialistoj stampata kiel burĝo, de burĝaro konsiderata socialista, estis envere nur granda, pura homo serĉanta la veron kaj kun amanta koro pledanta por la maljustumitaj. En apokrifoj „Dekadenco tempo" la deklamarto de Eva Suchardová transmetis nin en la ŝtonan epokon, kie la familiestrino parolas gajsprite pri lingvo de niaj tagoj, pri la problemoj de kaverna homo. Jes, eĉ tiam oni estis ŝokata de la novaĵoj kaj „malpia progresemo" de la junaj. Sekvis drameca monologo de Gonerila, filino de reĝo Lear. La dramatikaj muntaĵoj el „Afero Makropulos" kaj „Patrino" donis al ni fortan tutece impresantan artisman bildon. En ili ree ekbrilis la senkompara granda arto de Eva Suchardová. Ĉu estos ebligite al la tutmonda esperantistaro admiri ĉi tiun fenomenulinon?

Aktore bonan roldonon prezentis ankaŭ s-anoj Ant. Seemann kaj F.J. Kubišta. La interscenajn pianajn enmetaĵojn prezentis eĉ sur kaduka instrumento belrezulte nia talentita juna pianistino Věra Škutová. Adekvate bona estis la kunlaboro de s-anino L. Rejthárková kaj de s-ano Kubišta. La pluaj preparitaj muntaĵoj ne povis jam esti prezentitaj pro la progresinta tempo. Sed ĉiuj disirante konsciis: nia granda majstro trovis samgradajn interpretantojn, kaj eĉ la plej granda ĉeĥa scenejo ne povus prezenti ion pli perfektan.

Ĵaŭde la 5an de aŭgusto trovis la kronikisto okazon ree, jam pluran fojon, observi la funkciadon de la oratora kurso E. La gvidanto de ĉi kurso s-ano A.Slanina kun s-ano V.Špŭr inicis hodiaŭ la aŭskultantojn, konsistantajn el C- kaj D-kursanoj en arton „kiel trakti homojn". Necesas rekoni, ke la oratora kurso de s-ano Slanina ĉiutage gvidata, donas surprize bonajn rezultojn, instruas kaj kuraĝigas la samideanojn publike paroladi, diskuti kaj racie kaj konvinke sin esprimi. La posttagmezaj diskutoj kaj prelegoj sur la strando pruvis tiun sperton. Vespere en la salono de Zátíší okazis la Artvespero kun solena premidisdono de literatura konkurso „Floraj Ludoj de Doksy 1954". La programo komenciĝis per ĥorkanto de LA ESPERO, kiun prezentis la gea ĥoro de kolegianoj sub faka direktado de Dro Josef Fousek. Sekvis ĥorkanto de Tagiĝo kaj nia simpatia talenta pianistino Věra Škutová majstre ludis la Polkon de Luiza de Smetana. S-ano F.J. Kubišta deklamis propran poemon „Mi estas por paco" kaj kantis la kantojn Tálinský rybník kaj Negran lulkanton. Eva Suchardová en sia superba deklamo prezentis poemon Fajra Ondo de Mir. Rutte en traduko de R.Hromada. S-anino Škutová ludis As-majoran valson de Chopin kaj s-ano Kubišta recitis poemojn „Kie mi ek troviĝas" de Neruda kaj „Grilo" de Kainar. S-anino Chmelíková kantis popolan kanton „Larĝa, profunda" en perfekta traduko de Dro Fousek. Post la paŭzo pianludis s-ano Kubišta „En rondo" de Dvořák kaj „Revadon" de Schumann. S-anino Suchardová recitis poemojn „Ombroj" de Šrámek en traduko de T.Pumpr kaj la ĉi-jare en UEA konkurso premiitan poemon de Eli Urbanová „Antaŭ spegulo". S-anino V.Škutová virtuoze pianludis Valson E-minoran de Chopin, s-ano prof. Fischhof kantis per sia belsona voĉo kantojn Sari Marejs kaj du slovakajn popolajn kantojn. La kolegia ĥoro sub ĥorestro Dro Fousek kantis la kantojn Juna Amo, Dormu dolĉe, Sub fenestro nia. Akompanis sur piano s-ano inĝ.Libra kaj sur violono s-ano Vítek. En la varia programo ĉuj aktivintoj inde kontribuis al la bela vespero. Precipe elstaris la perfekta, profesie rutina kaj tamen trasentita artodono de s-anino Suchardová kaj sentoplana, artisme vere altnivela pianludo de nia juna promesa pianistino Věra Škutová.

En la paŭzo de la programo okazis la solena premiado de la konkurso „Floraj Ludoj" de Doksy 1954. Direktoro de SKED Dro Aug.Pitlík koncize eksplikis la devenon kaj signifon de „Floraj Ludoj" kaj transdonis al ĉiu premiito florbukedon, premidokumenton kaj monpremion. Premiitaj estis Karolo Píĉ por poemo „En rozĝardeno", Eva Suchardová por poemo „En pluva tago", Jiří Kořínek por poemo „Rifuĝo", Jan Kafka por traduko de poemo de Jarosl. Seifert „Sovaĝa rozo" el poemaro „Iris malriĉa pentristo en la mondon" kaj Ludmila Rejthárková por la poemo „Kritiko pri Karlini". Ĉiu el la premiitaj alsendis plurajn laborojn, el kiuj estis premiitaj la suprecititaj verkoj.

Tria numero en Doksy. 4. 8. 1954. Aperas laŭbezone .
Somera Kolegio de Esperanto en Doksy .

MIAJ IMPRESOJ EL TIUJARA SOMERA KOLEGIO

Ili estas entute agrablaj, kio estas memkomprenebla en tiel simpatia rondo familia, kie unu volas helpi kaj ĝojigi la alian kaj ekplaĉi al li aŭ al ŝi. La plej oportuna kaj agrabla maniero por tiu celo estas laŭ mia opinio la dancvesperoj kaj dum ili sur unua loko dancado de tiel nomata "rekrea mazurko". Dum tiu ĉi danco dimanĉe mi tre juniĝis, ĉar mi sukcesis ricevi ion de ĉarma juna samideanino, kion mi alie neniamaniere atingus. Mi ne diros, kion belan mi ricevis, sed sole mi sufloros, ke tiel estas nomata unu opero de Frederiko Smetana. Jen mia plej intensa impresoj!

A ostatnĵ doĵmĵ? I ty jsou krásné, a to tím spíše, že přišly neočekávaně a náhle. Byl jsem totiž přihlášen na Kost, což ale odpadlo, a já se náhle octl v Doksech, kde před třemi roky jsem prožil nezapomenutelné doĵmĵ družnosti a radostného spolužití ve velkém kruhu rodinném mezi samideány. Také letošní program dík pořadatelstvu v čele s neúnavným V. Špůrem, D-rem Pitlíkem a A. Slaninou má vysokou úroveň, bystrý spád a rozmanitost nejrůznějších velmi zajímavých temat nejen z oboru Esperanta a esperantismu, nýbrž i temat politicko-vědeckých, náboženských, esthetických a filosofických. Velmi zajímavá byla na př. přednáška Dra Pitlíka o jeho cestách po většině evropských zemí před prvou světovou válkou, kdy ve velkých městech propagoval znalosti o tak málo tam tehdy známém našem národě. Náladu účastníků udržuje v dobrém, ba i veselém stavu řada vtipných recitátorů, při čemž nescházejí na jedné straně do hloubky jdoucí výkony herecké, třeba často jen improvizované a v neposlední řadě kouzelnické výkony s. Rýznara.

Hlavně mě vždy potěší, že do našich řad přibývá hojně naše krásná mládež, kterou v jiných kulturních oborech (na př. ve zpěvu a v hudbě), jakožto dorost, který má nahraditi odcházející generaci, marně hledají. Proto věřím, že Esperanto zvítězí a v nedaleké budoucnosti bude trvale sloužit míru po celém světě.

Dr. Josef Fousek

INFORMA , INSTRUA KAJ AMUZA BULTENO DE LA SOMERA KOLEGIO DE ESPERANTO .

SPIRITA VIGLECO KONSERVAS JUNECON.

La deziro de ĉiu homo estas resti daŭre juna. Al tiu ĉi celo helpas multe la sporto. Sed sportado estas nur unuflanka kaj multaj homoj eĉ tro taksas ĝian efikon. Oni forgesas la fakton, ke estas spirito, la spirita vigleco, kio igas homojn junaj. Kaj mi asertas, ke precipe tiu ĉi spirita vigleco estas multe pli grava ol multaj ne nocie uzataj sportoj. La bona ekzemplo estu al ni vivo de multaj eminentaj homoj. La penso (ideo) estas kreanta forto, tion ni ne forgesu. Ĉio farita ĉirkaŭ ni, naskiĝis antaŭe en spirito kaj fizikaj fortoj nur plenumis tion, kion forta spirito ordonis. Per sporto ni kulturu ne nur la korpon, sed ankaŭ la spiriton. Nia refreŝiĝo estu ambaŭflanka.

Somera Kolegio de Esperanto en Doksy havas ĉiujn eblecojn por plena refreŝiĝo al ĉiuj partoprenantoj. Vi ne nur povos tie sportadi (bani vin, tenis-ludi, turist-ekskursi ktp.) por refreŝigi vian korpon, sed per studo en diversaj esp. kursoj vi refreŝigos vian spiriton, vian kapablon paroli en Esperanto. Kaj restado en amika, preskaŭ familia rondo de esperantistoj refreŝigos ankaŭ vian animon, la animon, kiu serĉas komprenon. Venu al Doksy por travivi neforgeseblajn tagojn. Kaj tiu, kiu el vi havas pli multe da tempo, venu ankaŭ al Kost, kie, tuj post fino de la kursoj en Doksy, komencas seminario kaj turismaj ekskursoj. Vi poste revenos freŝaj korpe kaj spirite, plenaj de entuziasmo al ĉiutaga porpana laboro kaj al tiu popesperanta. Venu, ni ĝoje vin atendas!

Ant.Slanina.

MEMORO PRI MORTA POETO

Ĉe ponto, kie stel' pereas en profundo,
Ĉe ponto, kie ekhaltiĝis la sekundo,
kantinto morta kun krevita mandolin'
„ - Ĉu aŭdis vi?“ - demandis tre silente min.

Kaj io sonis inter la ĉiel' kaj tero,
per zumzumado mola tintis atmosfero
kantinto morta terenfalas pro la kant',
dormanta en branĉaro kiel konsolant' .
Kaj super la kantinto liaj vivaj kordoj
ekĝemis kiel kruc' sonanta en agordoj.
Kaŝita en malluma horo de aŭtun'
" - Ĉu aŭdas vi?" - la ombron mi demandas nun.

Eva Suchardová

INFORMA , INSTRUA IAJ AMUZA BULTENO DE LA SOMERA KOLEGIO DE
E S P E R A N T O .

REMEMOROJ KAJ PLANOJ

Somera kolegio de Esperanto en Doksy naskiĝis el modesta entuziasmo de kelkaj samideanoj, kiuj ekdecidis en la j. 1946 aranĝi somerajn kursojn de la lingvo en loko, kie ĉiujare pasigas miloj da niaj laboruloj feliĉajn tagojn de sia libertempo. Ankaŭ multe da adeptoj de niaj kursoj travivis sian forpermeson apud la lago de Mácha kaj najbara ĉirkaŭaĵo, plena de naturaj belaĵoj. Sed krom tiu naturbeleco de la ripozamuza medio ekzistis io alia, kio multajn ravis - nome la jam antaŭe fama societemo kaj sincera kamarademo de la esperantista popolo, kiu sciis krei belan atmosferon de interkompreno kaj reciproka amo. Vere ne eblas per kelkaj alineoj sufiĉe priskribi ĉion, kio agrabligis al niaj esperantaj gastoj ties loĝadon en Doksy dum 7 jaroj de 1946 ĝis 1952. Certe tion faris zorgeme kaj bonfide gviditaj kursoj, amuz- kaj instruprogramoj, teatraĵoj, filmoj kaj koncertoj, banado en la lago kaj scenoriĉaj promenoj, sorĉistaj vesperprogramoj, gajaj dancvesperetoj sub la kastelo Bezděz, „veneciaj" noktoj sur lampionigitaj lagoŝipoj, bivakaj fajroj kun impresaj kantoj kaj bonhumoraj scenetoj, autobusekskursoj ktp. Sed ĉefe kontribuis la unika eco de niaj samideanoj, kiuj ofte sciis kvazaŭ spontane fariĝi kunkreantoj de ĝuste plej belaj programeroj. Organizantoj de SKED klopodadis transporti similajn kursaranĝojn ankaŭ al aliaj lokoj (Svit, Poprad, Kost). Ĉiuj ĉi kursoj sendube ĝuis sukceson kaj siamaniere estis belaj kaj neforgeseblaj. Sed nenie aliloke oni povis satpetoli kaj satridi tiom kuraĝe bele kiom en Doksy. De tie ĉi disiradis regule gesamideanoj kun dolĉaj sentoj pri ĵusligitaj amikecoj, havante ofte larmoplenajn okulojn.

Ni foliumas tra nia korespondaĵ- kaj fotografaĵarkivo. Antaŭ niaj okuloj defiladas centoj da afablaj vizaĝoj kaj miloj da etaj historietoj. Ni rememoras la eksterlandajn gastojn, ni travivas vaporŝipveturon al Hřensko... Revenos refoje la sunaj tagoj ĉe la lago kaj kun ili ĉio bela, kion vi primemoras. Post unujara paŭzo reviviĝos DOKSY pe esperanta susurado de sablobordaj pinarboj, parkaj kverkoj kaj blankaj betuloj. Intertempe nia esperantista tendaro diligente laboras por atingi altan celon, indikitan de nia Majstro. Eblecoj de porpaca laboro ricevis lastatempe vere viglan injekton en formo de fondiĝo de „Mondpaca Esperantista Movado". Esperanto sin montris ĉiam taŭga nor noblaj celoj. Oni apenaŭ konas pli altan celon ol povi defendi la Pacon. Tial ek al la pacesperanta movado kaj tiubaze ankaŭ ek al DOKSY 1954!

kvara numero en Doksy 6.8.1934. Aperas laŭbezone.

PEVNÁ VŮLE ZARUČUJE ÚSPĚCH!

Již 14 dní uplynulo od zahájení naší koleje. Čtrnáct dní je krátká doba, ale přece důležitá. Řekněme, že bychom se každý den naučili jenom pěti slovíčkům, t.j. 70 slovům. Násobme tato slova předponami a příponami, které v esperantu máme a dostaneme skutečně vysoké číslo. Kolik slov by to bylo za rok, kdybychom se naučili jen jednomu slovíčku za den? Vidíte, a není to žádný nesnadný úkol, jenom pevná vůle je zapotřebí. Každý z vás si musí najít nejvhodnější dobu (ve vztahu ke své osobě) k učení a v tomto učení vytrvat. Každý úspěch musí být zaplacen určitou námahou. Uvědomte si tento zákon o rovnováze a učení bude vám lehčí. Slova „Nemám čas!“ škrtněte ze svého slovníku. To je jenom omlouvání slabé vůle. Dokažte, že vy jste pánem času a čas vám bude sloužit.

Končíme naši letošní kolej, neloučíme se však s vámi, neboť věříme, že se spolu setkáme ve společné práci. Naše práce jest krásná, protože směřuje k vybudování naší vlasti a míru na celém světě.

Ĝis la revido!

Ant. Slanina

Ŝanĝoserĉemuloj preferis vagi tra arbaro, aŭ oni promenis en la bela ĉirkaŭaĵo.

Vespere okazis sub gvido de s-anoj Burda kaj Slanina diskuta vespero. La ĉeftemoj estis, kiel servigi Esperanton al la pacdefendanta movado, kiel aranĝi Esperanto-kursojn, kiel fondadi Esp. grupojn ĉe uzinaj kluboj aŭ klerigaj asocioj, kiel defendi Esperanton kontraŭ malpravaj atakoj el vidpunktoj ĝenerala kaj marksisma. Disvolviĝis tre vigla debato kaj diskutado pruvanta la malinertecon de esperantistoj.

Ĵaŭde la 29-an la ĉiam intensa kaj serioza instruado paŭzis. La matena trajno transportis la anaron al la urbo Liberec por tuttaga ekskurso. Per kablovojo oni jam antaŭ tagmezo atingis la supron de la monto Ještĉd, de kie ni admiris la belegan panoramon de ĉarme situanta urbo Liberec kun la potenca Jizera-montaro en fono unuflanke kaj la pitoreskan Bohemian Mezmontonaron aliflanke. La videblo estis iom ĝenita de nuba vetero. Post tagmanĝo en la hejmeca monthotelo oni revenis al la plaĉaspekta urbo kaj precipe rigardis la riĉe ekipitan zoologian ĝardenon.

La tago estis finita per ĉeesto ĉe la sinprezento de la ensemblo de Ĉina liberiga armeo. En giganta amfiteatra arbara teatro ampleksanta sidlokojn por 60 000 homoj, kiu preskaŭ plenigita de ĉeestantoj el proksimo kaj foro faris potencon impreson, ni povis admiri unu el plej ravaj kaj vidindaj spektakloj. La ega korpuso, konsistanta el ĥoro ĉirkaŭ 100-membra, granda orkestro kaj eminentaj solkantistoj kaj akrobataj dancistoj ravis nin per siaj ĉinaj batalaj kantoj, dancoj, operaj arioj kaj baletaspektaj fragmentoj el ĉinaj klasikaj operoj, kiuj por ni estis laŭ sia fantazio kaj sia ekzotika instrumenta akompano nevidita kuriozaĵo. La salutparolojn akcentatajn ĉinan-ĉeĥoslovakon amikecon, kunagemon kaj pacamon, kaj precipe ĉeĥajn ariojn kaj kantojn de la simpatia ensemblo senriproĉe prezentitaj rekompencis tondra aplaŭdo kaj aklamado. La belan tagon, por reliefigi la belecon, devis akompani ankaŭ io malagraba, nome ke ni devis preskaŭ du horojn post la fino atendi la antaŭlonge menditan aŭtobuson, kiu, kvankam starante en la senhomiĝinta strato, ne volis nin fortransporti al Doksy, kaj kies ŝoforo pretekstis, ke li „ne ricevis tiucelan asignon“. Nur post energia interveno foriĝis le danĝero, ke ni venos nur sekvatage hejmen, kaj ni fine, malfrue post noktomezo, sed tamen kontentaj, ankris en niaj litoj.

J.K.

Celodenní výlet do Liberce ve čtvrtek (29.7.) byl zakončen mohutným dojmem, který si odnesli všichni účastníci z vystoupení Sboru písní a tanců čínské osvobozené armády. V jedinečně položeném a obrovském lesním divadle v parku oddechu a kultury bylo shromážděno přes 30 000 nadšených diváků, kteří shlédli představení vskutku jedinečné.

V pozdravu milých hostů bylo bouřlivě aklamováno zdůraznění československého-čínského přátelství a společného boje ze světový mír. V bohatém programu předvedl nám sbor bojové písně čínského lidu z různých provincií, sólové písně, ukázky tanců a úryvky z čínských klasických oper, které působily svojí fantastickou náplní a zvukovým doropovodem vskutku exoticky. To, co členové souberu ukázali v baletu a tanci bylo strhujícím akrobatickým výkonem. Srdečný potlesk přijal české písně a arie v bezvadném provedení.

Vystoupení vyznělo jako velkolepý projev družby a touhy po míru svobodných národů.

SENTENCOJ

Co děláte, musí být správné. Každý čin musí souhlasit s cílem, který jste si vytkli.

Pravé ovládní sebe není ovládní nervů, nýbrž ovládní myšlenek.

Nepracujeme jen pro odměnu, nýbrž pro radost z práce a úspěchu.

Nikdo není dokonalý . Špatné vlastnosti ostatních jsou nezřídka výsledkem našich vlastních slabostí.

DOKSY EN LA LITERATURO

La kolegia vivo en Doksy, ĉirkaŭvualita per naturaj belaĵoj de La Mácha-lago kaj per la historio de la kastelruino Beděz, inspiras la pli perceptemajn, sentemajn kaj romantikajn gelernantojn de la Somera kolegio de Esperanto esprimi siajn impresojn en versoj, kantoj kaj prozo. Doksy trovis jam siajn poetojn, literaturistojn kaj komponistojn! Estas jam konataj 23 poemoj de naŭ aŭtoroj, el kiuj 9 estas esperantaj, 6 tradukitaj esperanten el la ĉeĥa lingvo, 7 ĉeĥlingvaj kaj unu desegnita sen vortoj. 3 el ili estas komponitaj. Laŭenhave ili estas plejparte lirikaj, kelkaj el ili okazaj. Sed multaj estas ankoraŭ poemoj pri „Doksy”, kiuj restis kaŝitaj al la publiko en memorlibroj kaj korespondaĵoj de la lernantaro! Eĉ al la prozo „Doksy” disponigas taŭgan materialon, kiel atestas vico de literature valoraj artikoloj, publikigitaj en la kolegia bulteno „Verda Voĉo”, kie aperis ankaŭ la plejparto de la pridoksaj poemoj, el kiuj staru ĉi-sube kelkaj specimenoj de iliaj unuaj strofoj:

Sur la lago de Mácha:

Ha, lago de Mácha, la amopoet´
„Kun mi en la barkon rapidu,
mi vian hararon orblondan, knabin´
trempiĝi ne lasos - min fidu!"....

Pedagogia hundo „Ĉe-besto.”:

Jen aminda hundeto
kun amika rideto
ĝi nek bojas, ĝi nek mordas
ĝi ne etas danĝera
La vosteton eksvingante
ĝi salutas esperante.
Esperante?

kuraĝe kaj elegante!

En la doksa kastelo:

Mi sidas ĉe malnova tablo, ĉe kiu iam markizin´
juna kun arda amkapablo
skribis: „Mi, kara, amas vin! ”
al viro, kiu eble dume
- ie en fora malproksim -
al la alia amindume
ame mensogis sen inklin´ ...

Al la maskitino „Kiu?”:

Ĉe maska bal´ en Doksy mi vin al kor´ alpremis,
ulin´ altira!
Kaj sekvis amdeklaro;
ĝin diktis la delonga inklin´ sopira....

Ni ree „doksas“:

Sepan jaron jam en Doksy
brilas stel' de l´ Esperant´
ĉie flirtas verdaj flagoj,
ĉie sonas nia kant´

Naŝemu drahému časopisu:

Ty náš milý „Verda Voĉo“
budiĝ námi veleben
jak ve Svitú, v Doksech, doma,
všude nám vždy zjasníš den.....

La malliberulo en Bezděz:

Refoje ĉe l´ fenestro? Ree vagas
la meditante mens´ en fora spac´?
Vizitojn lasu, kiujn vi imagas,
amuzu vin per tiu ĉi donac´!
Vi ravis pri kverkejo subkastela
kaj pri tiea birda voĉo bela;
de mi akcepti do ĉi kanton volu,
ĝi plezurigu vin kaj vin konsolu!"....

Sobotní rozloučení:

Smutek pad na celé Doksy. Co se stalo? Co to je?
Ach, to škola esperantská
kufry sobě pakuje....

Kiom da impresoj en ĉi tiuj kelkaj titoloj kaj versoj, kion signifis kaj signifas por ĉsl. esperantistoj Doksy kaj ĝia Somera kolegio de Esperanto!

KRONIKO

Marde la 27an ekfavoris nin la ĉiela veterreferento. Kiam pasis la antaŭtagmezaj horoj en diligenta studado kaj la tagmanĝo, komencis kolektiĝi la samideanoj ĉe la lago por fine ekĝui la banadon kaj ripozante sunumi sin en la mola sablo de la strando. Formiĝis grupetoj babilantaj aŭ diskutantaj pri diversaj temoj. Solemuloj elmetis sin al bonfaraj sunradioj aŭ profundigis en sian libron. Apude sur roketo ekludis societajn ludojn la junularo nombre superreganta. Milda venteto krispigis la verdan vastan akvonivelon kaj antaŭ la malhelverda fono de ĉirkaŭaj arbarkovritaj montetoj intense blankis la veloj de krozantaj velboatoj. Sur la malkruta ĉeborda lagofundo petolis kaj ludis gajaj baniĝantoj kaj en la etgrajna sablo aŭ sur kuŝiloj sorbis la sopiritan sunbrilon bruniĝantaj korpoj.

Vespere en la Kultura Domo prelegis kun lumbildoj s-ano Vítěk pri sia vojaĝo al Svedujo kaj Laponujo. Lia viva kaj spritplena, iam vere humora rakontado tenis en streĉa atento ĉiujn ĉeestantojn, kiuj lian belan prelegon kun multaj, plejparte koloraj bildoj, rekompencis per forta aplaŭdo.

Post la ĝuiga vespero manifestiĝis la solidareco de nia verda rondo, kiam el spontanaj donacoj kolektiĝis la sumo de 300 Kč por juna samideanino el Přeřov, kiu perdis sian monujon kun tiu sumo, sian tutan monhavaĵon.

Merkrede la 28an estis tago same bela kun ripoziga posttagmezo ĉe lago.

DOKSY EN LA LITERATURO

La kolegia vivo en Doksy, ĉirkaŭvualita per naturaj belaĵoj de La Mácha-lago kaj per la historio de la kastelruino Beděz, inspiras la pli perceptemajn, sentemajn kaj romantikajn gelernantojn de la Somera kolegio de Esperanto esprimi siajn impresojn en versoj, kantoj kaj prozo. Doksy trovis jam siajn poetojn, literaturistojn kaj komponistojn! Estas jam konataj 23 poemoj de naŭ aŭtoroj, el kiuj 9 estas esperantaj, 6 tradukitaj esperanten el la ĉeĥa lingvo, 7 ĉeĥlingvaj kaj unu desegnita sen vortoj. 3 el ili estas komponitaj. Laŭenhave ili estas plejparte lirikaj, kelkaj el ili okazaj. Sed multaj estas ankoraŭ poemoj pri „Doksy“, kiuj restis kaŝitaj al la publiko en memorlibroj kaj korespondaĵoj de la lernantaro! Eĉ al la prozo „Doksy“ disponigas taŭgan materialon, kiel atestas vico de literature valoraj artikoloj, publikigitaj en la kolegia bulteno „Verda Voĉo“, kie aperis ankaŭ la plejparto de la pridoksaj poemoj, el kiuj staru ĉi-sube kelkaj specimenoj de iliaj unuaj strofoj:

Sur la lago de Mácha:

Ha, lago de Mácha, la amopoet´
„Kun mi en la barkon rapidu,
mi vian hararon orblondan, knabin´
trempiĝi ne lasos - min fidu!“....

Pedagogia hundo „Ĉe-besto.“:

Jen aminda hundeto
kun amika rideto
ĝi nek bojas, ĝi nek mordas
ĝi ne etas danĝera
La vosteton eksvingante
ĝi salutas esperante.
Esperante?

kuraĝe kaj elegante!

En la doksa kastelo:

Mi sidas ĉe malnova tablo, ĉe kiu iam markizin´
juna kun arda amkapablo
skribis: „Mi, kara, amas vin! “
al viro, kiu eble dume
- ie en fora malproksim -
al la alia amindume
ame mensogis sen inklin´ ...

Al la maskitino „Kiu?“:

Ĉe maska bal´ en Doksy mi vin al kor´ alpremis,
ulin´ altira!
Kaj sekvis amdeklaro;
ĝin diktis la delonga inklin´ sopira....

Ni ree „doksas“:

Sepan jaron jam en Doksy
brilas stel' de l´ Esperant´
ĉie flirtas verdaj flagoj,
ĉie sonas nia kant´

Naŝemu draĥému časopisu:

Ty náš milý „Verda Voĉo“
budiĝ námi veleben
jak ve Svitú, v Doksech, doma,
všude nám vždy zjasníš den.....

La malliberulo en Bezděz:

Refoje ĉe l´ fenestro? Ree vagas
la meditanta mens´ en fora spac´?
Vizitojn lasu, kiujn vi imagas,
amuzu vin per tiu ĉi donac´!
Vi ravis pri kverkejo subkastela
kaj pri tiea birda voĉo bela;
de mi akcepti do ĉi kanton volu,
ĝi plezurigu vin kaj vin konsolu!“....

Sobotní rozloučení:

Smutek pad na celé Doksy. Co se stalo? Co to je?
Ach, to škola esperantská
kufry sobě pakuje....

Kiom da impresoj en ĉi tiuj kelkaj titoloj kaj versoj, kion signifis kaj signifas por ĉsl. esperantistoj Doksy kaj ĝia Somera kolegio de Esperanto!

19-7.1955. No I.

Scházíme se po desáté !

Jako každoročně i letos Doksy ožívají návštěvníky z celé republiky - frekventanty Letní koleje Esperanta.

Přehlízíme-li výsledky deseti let života koleje, přicházíme k radostným závěrům, i když někdy naše snaha vychovat nové kádry odhodlaných a oduševnělých zastánců myšlenky míru pomocí Esperanta nebyly patřičně chápány, ba někdy naše práce byla přímo brzděna. Letos přistupujeme ke své čtrnáctidenní práci opravdu pod radostnými perspektivami: prosincová generální konference

Uneska v Montevideu ocenila důležitost Esperanta pro mezinárodní kulturní styky všeho druhu, konference

esperantistů - Obránců míru v Otrokovicích za účasti celé řady zahraničních delegátů a 300 delegátů z 90 míst republiky byla nejradostnější manifestací za mír, socialismus a spolupráci mezi národy, založení Celostátního poradního střediska Esperanta v ČSR, ocenění Esperanta Akademií věd v Moskvě, příslib brzkého vydávání esp. literatury a časopisů, jakož i nové organizování hnutí v SSSR, zvýšená činnost esperantské kooperativy v Bulharsku, oficiální účast esperantistů na Mírovém sjezdu v Helsinkách, pozvání esperantské mládeže z celého světa do Varšavy i tamní opětovné vydání klenotů polské literatury v Esperantu za vládní podpory, ohlášení studijního zájezdu tajemníka Jazykovědného ústavu Akademie věd v Moskvě do ČSR, to vše jsou skutečně radostné perspektivy i pro naši práci. Jsme přesvědčeni, že v krátké době i naši oficiální činitelé budou přímo žádat na nás zvýšení činnosti, odpovídající tradici Esperanta v ČSR. Na tuto blízkou skutečnost musíme být připraveni. Je tedy na nás, abychom vážně přikročili ke studiu a od prvního dne školení v koleji se společně vynasnažili o nejvyšší studijní výsledky.

Mírová práce esperantistů celého světa byla již velmi často oceněna. A naší práci se dostalo jistě velmi krásného ocenění dopisem kanceláře presidenta republiky ze září m.r. Nenechme se však ukolébat dosaženými úspěchy, pokračujme dále ve směru, který nám udává manifestační provolání právě ukončené otrokovické konference esperantistům celého světa!

- jelé -

SOMERA KAJ AMUZA BULTENO DE SOMERA ESPERANTO - KOLEGIO

"D o k s y " letos po desáté

Junio 1955

Dobře si vzpomínám na ony měsíce těsně po ukončení války, kdy i my, esperantisté, po dusivém válečném útlaku jsme opět zahajovali svou svobodnou práci. Bilance druhé světové války byla i pro esperantisty smutná. Hnutí ve válce bylo zakázáno, protože chtělo to, co nechťel nacismus - mírové soužití a dorozumění lidí všech národů, výměnu kulturních plodů, přiblížení práce a snažení jednoho svobodného národa druhému. Velmi mnoho esperantistů v okupovaných zemích bylo internováno, ba ztratilo život pro své ušlechtilé snahy a přesvědčení. Nastal konec běsnění, nastal opět svobodný život, národy dosáhly možnosti rozhodovat o sobě. I my jsme znovu jednotili své řady a dali se do ožívání hnutí novými spolupracovníky. Přes odpor některých esperantistů byl vypracován tehdy neobvyklý plán letních kursů v Doksech jako nejvhodnějším místě k tomuto účelu. A už v příštím roce 1946 byl tento plán realizován. Přes svůj skromnější počátek první kursy v Doksech potvrdily, že mezi lidem naší republiky je o pokrokové esperantské hnutí zájem a doba letních dovolených je dobou velmi vhodnou pro pořádání těchto kursů. První zkušenosti zůstaly základními kameny pro příští roky.

S výjimkou jednoho roku jsem v Doksech každoročně vyučoval a opravdu vzpomínky jsou nevyčerpatelnou studnicí nejrozmantějších zážitků a těžko hodnotit, který byl nejkrásnější, který krásný, který méně krásný. Ta přehezká odpoledne v našem koutě na pláži, ty večery nejruznějších zábav, často opravdu vysokých uměleckých hodnot, karnevaly, zvláště ten na zámku v r. 1948, benátské noci, které přilákaly tisíce účastníků z nejbližšího okolí už pro známou a vyhlášenou krásu večera a zaručeně příznivé počasí, výlety na blízký Bezděz, celonedělní zájezdy - České Švýcarsko, Český ráj, Terezín atd... Opravdu těžko říci co bylo .krásnější. A to dopolední ušlechtilé zápolení v získávání vědomostí - jak radostné, upřímné a spontánní, kdy mladý se starým, Čech se Slovákem a lidé nejruznějších povolání se sešli, aby buď začali nebo pokračovali v té tak idealismem naplněné práci esperantistů.

Hodně přes půl druhého tisíce absolventů je jistě pozoruhodným výsledkem a důkazem zhodnocení kvalit Koleje jejími návštěvníky. Letos po desáté Letní Kolej Esperanta zahájí svůj běh. I když až dnes zájemci dostávají přihlášky do rukou, už celá řada předběžně přihlášených dovoluje předpoklad, že desátý ročník bude jistě stejně silný, upřímný, milý a samideánský jako kterýkoliv ročník předcházející. A perspektiva velmi pravděpodobné účasti zahraničních esperantistů je nejen

důkazem

mezinárodní tradice Koleje, ale i výbornou možností přezkoušet své nabyté nebo již zažité vědomosti, jak tomu bylo ve více případech v dějinách Koleje. Těšíme se také ze skutečnosti, že podle našeho vzoru v ČSR již pracuje několik letních esperantských učilišť. Přejemei jim plný úspěch v jejich mírové práci Esperantem, protože máme nezištný zájem na tom, aby naše řady byly co nejpočetnější.

Ni semu konstante!

- jelĉ -

NI ESTU ESPERANTISTOJ !

Esperanto estas lingvo. Per lingvo oni esprimas siajn pensojn kaj ideojn. Ju pli perfekta estas la lingvo, des pli facile oni povas stimuli la ideojn. Esperanto, dank' al geniĉo de Zamenhof, estas lingvo esprimriĉa, facile lernebla kaj internacia. Ĝi dependas de neniu unuopa nacio, sed de la tuta homaro. Nin Esperantistojn neniu devas instigi al paco; ĝuste pro tiu ĉi ideo ni fariĝis Esperantistoj. Kaj kiu atakas nin, mem rompas la pacon. Ne estas necese laŭte paroli, sed kviete labori kaj servi al tiu nobla celo, kiel ni faras, ..

Per lingvo oni esprimas siajn pensojn kaj ideojn, mi diris de komenco. Sed tiun lingvon oni devas regi por esti kapabla esprimi sin ne nur skribe, sed ankaŭ parole. Post la venko ĉe Unesko ni havas pli respondan devon. Ni devas montri, ke Esperanto estas vere lingvo parolata, ke oni fine ĉesu nin rigardi kiel balbutantojn, strangulojn. Estas vere dolore, se oni renkontas malnovan samideanon en klubo kaj li ĉe esperanta alparolo diras: „Pardonu, mi komprenas, sed paroli mi ne kapablas“. Estus vere interese scii, kiom da esperantistoj flue parolas Esperanton!

A.S.

„Doksy“ jubileas..

En Ĉeĥoslovakio ne estas konscia esperantisto, kiu ne konus la nomon Doksy kaj ne scius pri la ekzisto de tiea Somera kolegio de Esperanto, kies tradicia somera kursaro de la j.1946 ĝis hodiaŭ reprezentas someran esperantistan movadon en ĈSR.

Estas kaŭzo de fiero lerni Esperanton en Doksy, perfektigi tie sian priesperantan scion, ĉeesti en seminario lingvajn, literaturajn kaj historiajn prelegojn, instrui kaj prelegi en la Kolegio kaj partopreni ĉiujaran literaturan konkurson „Floraj Ludoj“.

Malfacile oni forgesetas la amikan samideanan medion, elsorĉitan de la kulturaj kaj amuzaj entreprenoj en la somera "Doksy", longtempe oni rememoriĝas pri la tuttaga autokara ekskurso kaj somera karnavalo, kiuj anoncas la fermon de la kursaro kaj la finon de la komuna gojo. „Duonjaron“, diras la partoprenintoj de la Kolegio, „oni rememoras Doksy kaj la duan duonjaron oni antaŭĝojas je ĝia malfermo“!

Ĉi-jare de la 17a ĝis la 30a de julio kunvenos - jam- je la deka fojo en Doksy ĉe Mácha-lago novaj interesiĝantoj pri Esperanto, la frekventintoj de la kolegia kursaro kaj la amikoj de la Somera kolegio de Esperanto por festi la dekan jubileon de ĝia ekzisto.

VIVJUBILEO : La 3an de junio festas sian 50jaran naskiĝtagon samideano Antonín SLANINA, membro de la Prepara komitato de la SKED, ĝia referento por kulturaj kaj amuzaj entreprenoj, redaktoro de „Verda Voĉo“ ktp.

Multe da sano kaj humoro en la pluaj jaroj elkore deziras al li-SKED.

„FLORAJ LUDOJ“ : Okaze de la ĉi-jara kursaro aranĝos SKED la VIIan Belartan literaturan konkurson „Floraj Ludoj“. Detalaj informoj aperos pli poste.

ĈU VI JAM ALIĜIS AL SKED?

Informas kaj aliĝojn akceptas :s-ano Václav Špŭr, Moskevská ul., Doksy u Máchova jezera.

DOKSY NUNJARE JUBILEIS

En la dua duono de julio por la deka fojo venis pli spertaj esperantistoj kaj novaj adeptoj por partopreni la kolegian instruadon ĉiu laŭ la respektiva karaktero de siaj scioj. Pli ol 80 frekventantoj lernis en tri klasoj. De la komenca interkona vespero ĝis la lastaj horoj regis bona disciplino kaj bona volo akiri laŭeble plej abundajn sciojn.

Antaŭtagmeze de la oka ĝis la dekdua horo regula instruado, posttagmeze kutime laŭ la vetero ripozo ĉe la lago kun diversaj distroj kaj vespere kulturaj aŭ amuzaj programoj certe donis multon al ni ĉiuj. Speciale la vespero de Verda Ĉaro de J.Baghy restas neforgesebla travivaĵo. Ni vidis labori nian Majstron kaj vivi lin meze de sia familio, ni vidis Grabowski kaj tion oni ne povas forgesi.

Ĉiuj instruistoj Ginz, Píĉ, Dr Pumpr, Dr Seppová, Slanina, Suchardová, Špŭr, Vítek donis al ni multon kaj havis la plej bonan volon. Antaŭtagmeze instrutempo ofte ne sufiĉis kaj ni kolektiĝis plurfoje en la lernejo por partopreni oratoran kurson de s. Slanina aŭ por solvi aliajn lingvajn aŭ ceterajn problemojn. Unu posttagmezon komuna brigado de 44 kolegianoj faris grandan puriganlaboron en ĝardenoj de loka urba entrepreno. Dank' al tiu ĉi brigado ni ĉiuj ĝuis belegan posttagmezan boatkrozaĵon sur la lago de Mácha kun vizito de Staré Splavy. Alia brigado 14 membra helpis al la arangantoj dum la prezentado de opero „Najado“ en natura teatro ĉe la lago. Belaj kaj certe tre interesaj estis ambaŭ aŭtobusaj ekskursoj: al Nový Bor (lokaj vitrejoj), rabista kastelo kaj banejo Sloup, kiun gvidis s. R.Wenzel kaj al Valečov kaj etaj grotoj de Drábsko sub gvido de s. F. Pytloun.

La kolegio havas du menciindajn aranĝojn: Verda vendejo (s.Pytloun) ĉiutage zorgis ne nur pri niaj esperantaj animoj, sed ankaŭ pri niaj stomakoj. Bonkvalitaj matenmanĝoj agrable komencigis ĉiutage nian

laboron. Kaj la infanvartejo (s-ino L. Rejthárková) certe estis granda helpo al la patrinoj, kiuj volis studi, sed saman volon ne havis iliaj etaj infanoj. Ankaŭ tiu ĉi aranĝo montris sian gravan taskon kaj dum la sekvantaj jaroj ĝi servos denove por senzorgigi la lernemajn gepatrojn kaj doni al la infanoj utilan kaj agrablan okupon en la naturo.

Kvankam s. Špŭr plene zorgis pri nia ĉiuflanka kontenteco, estis diversaj malhelpoj, kiuj superis liajn fortojn. Estis ekz. la demando de malkara sed fortiga manĝo. Lokaj restoracioj ne ofte zorgis pri ni, speciale ne dimanĉe. Kontraŭe ni ĝenerale loĝis vere bone.

Kortuŝa estis zorgo de 73jara Dro J. Fousek el Přebouč, kiu celis kontribui al la programoj per programeroj de kolegia horo. Lia laboro estis certe bonega kaj meritplena. Restas ankoraŭ mencii, ke agrabla por ni es-

(bedaŭrinde la fino mankas al ni)